

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

Česká zemědělská
univerzita v Praze

**Analýza činnosti vybraných místně příslušných
prvostupňových orgánů státní správy lesů se
zaměřením na rozhodovací činnost**

Diplomová práce

2022

Autor: Bc. Tomáš Vedral

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Tomáš Vedral

Lesní inženýrství

Lesní inženýrství

Název práce

Analýza činnosti vybraných místně příslušných prvostupňových orgánů státní správy lesů se zaměřením na rozhodovací činnost

Název anglicky

Analysing the Activities of Selected Locally Competent First-Instance Bodies of the State Forest Administration with a Focus on a Decision-Making Activity

Cíle práce

Cílem práce je analýza rozhodovací a kontrolní činnosti prvostupňového orgánu státní správy lesů při aplikaci právních předpisů souvisejících s výkonem státní správy lesů.

Metodika

Na příkladu nejméně 3 vybraných místně příslušných orgánů prvostupňové státní správy lesů bude analyzována rozhodovací a kontrolní činnost orgánu státní správy lesů z pohledu realizace lesního práva. Budou podrobně analyzovány za pomoci kvantitativní analýzy realizované individuální právní akty nejméně za poslední 3 roky.

Základním metodickým přístupem bude analýza individuálních právních aktů (rozhodnutí) vydaných prvostupňovým orgánem státní správy lesů, vytvoření databáze a vyhodnocení zjištěných výsledků spočívající v porovnání aplikace práva ve třech různých obvodech obcí s rozšířenou působností.

Práce bude obsahovat také návrh (de lege ferenda) změn v lesním zákoně případně v dalších předpisech zaměřených na tuto problematiku.

Harmonogram:

Duben 2021-leden 2022-získání dat, sběr dat

Leden 2022-předložení literární rešerše a zpracovaných dat ke kontrole

Březen 2022-předložení zhodnocení výsledků a diskuze diplomové práce

Práce bude vytvořena v souladu s formálními požadavky uvedenými v platných doporučených pravidlech pro zpracování bakalářských a diplomových prací na FLD.

V závěru práce budou formulována doporučení využitelná pro praxi.

Doporučený rozsah práce

50 – 60 stran bez příloh

Klíčová slova

lesní právo, lesní zákon, úřad obce s rozšířenou působností

Doporučené zdroje informací

- Analýza legislativní a kompetenční V 2_00. Pro MZe ČR v rámci projektu Efektivní řízení a výkon služeb lesního zpracování Processes a Cortis Consulting a Eurovision. 2012. 87 s., Eagri.cz [on line]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/181647/Legislativni_a_kompetencni_analyza.pdf [citováno dne 25. 7. 2013]
- DROBNÍK, J. – DVOŘÁK, P. Lesní zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010, 304 s., ISBN 978-80-7357
- HORIZINKOVÁ, E. – FIALA, Z. *Správní právo hmotné : obecná část*. Praha: Leges, 2015. ISBN 978-80-7502-092-5.
- Koncepce státní lesnické politiky do roku 2035. Ministerstvo zemědělství ČR. [on line]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/646382/Koncepce_statni_lesnicke_politiky_do_roku_2035.pdf [citováno dne 29.04. 2021]
- Metodická informace o postupu při provádění ustanovení §40 a §48 odst. 2 pís. h) lesního zákona (lesní hospodářská evidence). Eagri.cz [on line]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/31415/_6.pdf [citováno dne 25. 7. 2013]
- STANĚK, J. Lesní zákon v teorii a praxi. Úplné znění zákona s komentářem. 1. vydání. Písek: Matice lesnická, 1996, 189 s.
- VASÍČEK, J. – OLIVA, J. – ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE. LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA. *Lesnická politika*. V Praze: Česká zemědělská univerzita, 2017. ISBN 978-80-213-2741-2.
- Who owns our forests? Forest ownership in the ECE region. Geneva Timber and Forest Study Papers. United Nations, 2020, 196 pp. ISBN 9210048288 [on line]. Dostupné z: <https://unece.org/fileadmin/DAM/timber/publications/SP-43.pdf> [cit. 29.04.2021]
- Živojinović, I; Weiss, G; Lidstav, G; Feliciano, D; Hujala, T; Dobšinská, Z; Lawrence, A; Nybakk, E; Quiroga, S; Schraml, U. (2015): Forest Land Ownership Change in Europe. COST Action FP1201 FACESMAP Country Reports, Joint Volume. EFICEEC-EFISEE Research Report. University of Natural Resources and Life Sciences, Vienna (BOKU), Vienna, AUSTRIA, 720 pp. ISBN: 978-3-900932-26-8
-

Předběžný termín obhajoby

2021/22 LS – FLD

Vedoucí práce

Mgr. Ing. Michal Hřib, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 2. 5. 2021

prof. Ing. Luděk Šišák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 21. 7. 2021

prof. Ing. Róbert Marušák, PhD.

Děkan

V Praze dne 29. 09. 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Analýza činnosti vybraných místně příslušných prvostupňových orgánů státní správy lesů se zaměřením na rozhodovací činnost vypracoval samostatně pod vedením Mgr. Ing. Michala Hriba, Ph.D. a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědom, že zveřejněním diplomové práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.

V Dne

Podpis autora

Poděkování

Děkuji Ing. Mgr. Michalu Hřibovi, Ph.D., za pomoc při vedení diplomové práce. Mé poděkování patří též Bc. Jiřímu Poláčkovi, Ing. Václavu Myslivcovi a Lukáši Mauricovi za ochotu a spolupráci při získávání údajů pro výzkumnou část diplomové práce.

Název diplomové práce:

Analýza činnosti vybraných místně příslušných prvostupňových orgánů státní správy lesů se zaměřením na rozhodovací činnost

Abstrakt:

Tato diplomová práce se zabývá posouzením a rozbořem činnosti prvostupňového orgánu státní správy lesů České republiky (dále jen „OSSL“), kterým jsou obecní úřady obcí s rozšířenou působností (dále jen „ORP“) v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“). Analýza této činnosti spočívá v posouzení úkonů provedených na základě platných ustanovení lesního zákona a souvisejících právních předpisů za účelem vedení správních řízení a vydávání správních rozhodnutí. Tato čerpá data od čtyř prvostupňových orgánů státní správy lesů působících na území Středočeského kraje (ORP Mnichovo Hradiště) a kraje Libereckého (ORP Turnov, ORP Semily, ORP Jilemnice). Tyto ORP sdílejí své hranice i geografické a lesnicko-hospodářské charakteristiky a zakládají tak předpoklad k objektivnímu posouzení činnosti OSSL v dané lokalitě v období posledních tří let (2019-2021).

Hlavním cílem této diplomové práce bylo získání, sumarizace a rozbor dat plynoucích z rozhodovací činnosti prvostupňových orgánů státní správy lesů České republiky v definovaném časovém rozmezí a uvedené lokalitě nacházející se na území Středočeského a Libereckého kraje, oblasti geograficky umístěné téměř od hranic CHKO Kokořínsko – Máchův kraj a Jičínskou pahorkatinu (ORP Mnichovo Hradiště), přes CHKO Český ráj a Ještědsko-kozákovský hřbet (ORP Turnov) a po Krkonošské podhůří (ORP Semily), až na území Krkonošského národního parku (ORP Jilemnice).

Klíčová slova:

Státní správa lesů, Lesní zákon, Lesnická politika, Lesní hospodářství, Ochrana lesa, Odborný lesní hospodář, Prvostupňový orgán státní správy lesů, Obec s rozšířenou působností

Title of the Master's thesis:

Analysis of the activities of selected locally competent first-instance state forest administration bodies with a focus on decision-making activities

Abstract:

This Master's thesis deals with the assessment and analysis of the activities of the first-instance state forest administration bodies of the Czech Republic (hereinafter referred to as "SFAB"), which are authorities of municipalities with extended powers (hereinafter referred to as "MEP") in accordance with the provisions of Section 47 (1)(a) of Act No. 289/1995 Coll., on Forests and on Amendments to Some Acts (the Forest Act), as amended (hereinafter referred to as the "Forest Act"). The analysis of this activity consists in the assessment of actions performed on the basis of valid provisions of the Forest Act and related legal regulations for the purpose of conducting administrative procedures and issuing administrative decisions. It draws data from four first-instance state forest administration bodies operating in the Central Bohemian Region (MEP Mnichovo Hradiště) and the Liberec Region (MEP Turnov, MEP Semily, MEP Jilemnice). These MEP share their boundaries as well as geographical and forestry characteristics and thus have established a precondition for an objective assessment of SFAB activities in a given locality in the last three years (2019–2021).

The main goal of this Master's thesis was to obtain, summarise and analyse data resulting from decision-making activities of first-instance state forest administration bodies of the Czech Republic in the defined period and specified location in the Central Bohemian and Liberec regions, a geographical area which spreads from the line of the Kokořínsko – Máchův kraj Protected Landscape Area and Jičín Uplands (MEP Mnichovo Hradiště), through the Bohemian Paradise Protected Landscape Area and the Ještěd-Kozákov Ridge (MEP Turnov) and through the Krkonoše Foothills (MEP Semily) to the territory of the Krkonoše National Park (MEP Jilemnice).

Keywords:

State Forest Administration, Forest Act, Forestry Policy, Forestry, Forest Protection, Professional Forester, First-Instance State Forest Administration Body, Municipality with Extended Powers

Obsah

1	Úvod	1
2	Cíle práce	3
3	Metodika	4
4	Literární rešerše	6
4.1	První dochované lesnické předpisy	6
4.2	Období Habsburské monarchie až druhé Československé republiky	7
4.3	Období druhé světové války	8
4.4	Poválečná éra až současné znění lesního zákona	9
4.5	Reforma veřejné správy	12
4.5.1	První fáze reformy veřejné správy	12
4.5.2	Druhá fáze reformy veřejné správy	13
4.5.3	Třetí fáze reformy veřejné správy	14
5	Metodika	16
5.1	Charakteristika sledovaných prvoinstančních orgánů SSL	17
5.1.1	ORP Mnichovo Hradiště	19
5.1.2	ORP Turnov	20
5.1.3	ORP Semily	21
5.1.4	ORP Jilemnice	22
5.2	Metodika získávání dat	23
6	Výsledky	26
6.1	Rozhodnutí dle § 3 odst. 3 LZ	33
6.2	Rozhodnutí dle § 3 odst. 4	37
6.3	Rozhodnutí dle § 12 odst. 3 LZ	39

6.4	Rozhodnutí podle § 17 odst. 1 LZ.....	42
6.5	Rozhodnutí dle § 20 odst. 5 LZ.....	46
6.6	Rozhodnutí podle § 32 odst. 2 LZ.....	49
6.7	Rozhodnutí dle § 33 odst. 5 LZ.....	53
6.8	Rozhodnutí podle § 34 odst. 4 LZ.....	55
6.9	Rozhodnutí podle § 37 odst. 2 LZ.....	57
6.10	Rozhodnutí podle § 37 odst. 6 LZ.....	59
6.11	Rozhodnutí vydávaná podle § 20 odst. 4 LZ a § 22 odst. 1 a 2 LZ..	65
7	Diskuse.....	67
7.1	Návrhy „de lege ferenda“	69
7.1.1	Odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa – povinné náležitosti žádosti	69
7.1.2	Odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa – výpočet poplatku za odnětí a komplexní výpočet náhrad škod na lesních porostech.....	71
7.1.3	Rozhodování v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa - § 3 odst. 3 lesního zákona.....	72
8	Závěr	75
9	Seznam literatury	76
10	Obrazová příloha.....	82
11	Seznam grafů a tabulek	83
12	Přílohy.....	85

1 Úvod

Diplomová práce se zabývá rozbořem fungování prvostupňových orgánů státní správy lesů České republiky, historií formování těchto státních orgánů, které nepřímým avšak velmi výrazně v historii formovalo hospodaření a ochranu českých lesů během dlouhé historie, a to vše je následně diskutováno v souvislostech právní roviny.

První část práce je zaměřena na zpracování a rozbor činnosti státní správy lesů, včetně historických souvislostí. Data byla získávána z písemných pramenů a zpracována formou literární rešerše. V této části je práce zaměřena na rozbor historických souvislostí, posouzení efektivity státní správy lesů v jednotlivých etapách vývoje tak, aby bylo dosaženo pochopení a možného porovnání současného uskupení orgánů státní správy lesů. Současně s tím práce uvádí taxativní výčet vybraných právních předpisů (od historických až po v současnosti platné právní předpisy) a shrnuje vývoj právních předpisů přímo ovlivňujících hospodaření s lesními pozemky a výkon dozoru, resp. aktivní výkon státní správy lesů na úrovni obcí s rozšířenou působností.

V druhé části se tato diplomová práce zabývá v současnosti platným zněním zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů a souvisejícími právními předpisy, a aplikací vybraných §§ těchto předpisů v rozhodovací praxi jednotlivých správních orgánů. V rámci uceleného správního obvodu čtyř obcí s rozšířenou působností situovaných na pomezí Libereckého a Středočeského kraje byl proveden sběr dat k vybraným ustanovením lesního zákona. Tato data jsou v této diplomové práci následně analyzována za účelem pochopení činnosti, vytížení a celkové problematiky správních aktů vedených těmito vybranými orgány státní správy lesů. Práce tak přináší ucelený pohled na fungování prvoinstančních orgánů státní správy lesů České republiky v posledních třech letech.

Třetí část této práce analyzuje získaná data, srovnává v praxi aplikaci vybraných ustanovení lesního zákona včetně souvisejících právních předpisů a zabývá se posouzením efektivnosti fungování státní správy lesů České republiky na prvoinstanční úrovni. Na základě vyhodnocení získaných dat a komparace s platnými právními předpisy, přináší v závěru tato práce návrhy na úpravu znění vybraných právních předpisů (*de lege ferenda*) s cílem ušetření sil a zvýšení efektivnosti státní správy lesů a s tím spojené vyšší efektivitě lesnického hospodaření a ochrany lesních ekosystémů na území České republiky.

Celkově má diplomová práce za úkol přinést ucelené informace o historii i současném fungování a uskupení státní správy lesů na území Čech, rozebrat právní předpisy související s výkonem státní správy lesů a na základě získaných dat navrhnout úpravu stávajících ustanovení či navrhnout ustanovení nová k aktuálně platným právním předpisům.

2 Cíle práce

Cílem diplomové práce je přinést ucelená data o fungování orgánů státní správy lesů na území Čech v současnosti, včetně zasazení do historických souvislostí. Následně na základě získaných dat analyzovat činnost čtyř vybraných obcí s rozšířenou působností, jakožto příslušných prvoinstančních orgánů státní správy lesů České republiky, vytvořit rozbor jejich práce se zaměřením na rozhodovací procesy vedené podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění, a dalších souvisejících právních předpisů s výkonem této činnosti spojených.

Analyzována budou data přímo související s vedením správních řízení za účelem vydání správních rozhodnutí podle lesního zákona. Sledovanými daty budou primárně počty vydaných správních rozhodnutí za stanovené období, výsledky těchto řízení, doby trvání vedených správních řízení, případná odvolání proti vydaným správním rozhodnutím a jejich výsledek.

Na základě získaných a analyzovaných dat bude diskutován aktuální stavu a efektivita práce prvoinstančních orgánů státní správy lesů, posouzení časové náročnosti řešených úkolů a dostatečnosti personálních stavů.

Celkově si klade tato práce za cíl analýzu rozhodovací činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů a následný návrh úpravy stávajících platných právních předpisů s touto agendou souvisejících za účel snížení administrativní náročnosti a zvýšení efektivity činnosti státní správy lesů za účelem lepšího nakládání s lesními pozemky a lesními ekosystémy jako prvky ekologické stability území.

3 Metodika

Zpracování tématu diplomové práce s názvem „Analýza činnosti vybraných místně příslušných prvostupňových orgánů státní správy lesů se zaměřením na rozhodovací činnost“ je rozděleno do tří stěžejních oddělení, kterými jsou *I. Literární rešerše*, *II. Rozbor platných právních předpisů, sumarizace a zpracování dat* a *III. Vyhodnocení dat a analýza rozhodovací činnosti státní správy lesů České republiky*.

V prvním oddělení práce se autor zaměřuje na zpracování dostupných písemných pramenů týkajících se činnosti orgánů státní správy lesů na území Čech a s tím související historický vývoj uskupení těchto orgánů, specifika jejich činnosti v rámci výkonu státní správy lesů a ochrany lesních ekosystémů, a také na vývoj s touto činností souvisejících právních předpisů a ustanovení. Tímto krokem je dosaženo komplexního porozumění fungování státní správy lesů v širším kontextu historických událostí a vývoje hospodaření na lesních pozemcích nejen na území Čech.

V druhém oddělení práce se autor zabývá zpracováním dat a analýzou rozhodovací činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů. Konkrétně se zabývá touto činností v rámci čtyř vybraných obcí s rozšířenou působností, které jsou dle platné právní legislativy prvoinstančními orgány státní správy lesů České republiky za období uplynulých tří let (2019-2021). Vybrány byly obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště, Turnov, Semily a Jilemnice. Tyto obce se nacházejí na pomezí Středočeského kraje (obec s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště) a Libereckého kraje (obce s rozšířenou působností Turnov, Semily a Jilemnice). Co se týče geografického rozpoložení, tvoří správní obvody vybraných obcí s rozšířenou působností na sebe navazující celek rozkládající se téměř od hranic Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj a Jičínskou pahorkatinu (správní obvod obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště), přes Chráněnou krajinnou oblast

Český ráj a Ještědsko-kozákovský hřbet (správní obvod obce s rozšířenou působností Turnov), po Krkonošské podhůří (správní obvod obce s rozšířenou působností Semily) a území Krkonošského národního parku přímo (správní obvod obce s rozšířenou působností Jilemnice). Za účelem analýzy činnosti těchto vybraných subjektů, vytvořil autor přehledné tabulkové dotazníky, které rozeslal příslušným pracovníkům na uvedených městských úřadech průvodních informací k vyplnění dotazníkových tabulek. Následně byly provedeny osobní konzultace a doplnění informací k vyplnění předložených dotazníků.

Obdržená data následně autor zpracovává do formy přehledných grafických znázornění a sumářů za účelem názorného rozboru rozhodovací činnosti vybraných představitelů státní správy lesů České republiky. Zároveň s tím se autor v této části zaměřuje na celkové shrnutí informací získaných literární rešerší a prvotní rozbor v současnosti platných právních předpisů týkajících se činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů se zaměřením na vybraná ustanovení těchto závazně právních předpisů a rozhodovací činnost s tím související. Ucelenému výstupu ze získaných dat a jejich následné analýze, včetně zapracování do souladu s platnou právní úpravou, se autor věnuje ve třetím oddělení této diplomové práce.

Ve třetím oddělení této diplomové práce se autor zaměřuje na rozbor získaných dat z uvedených obcí s rozšířenou působností a vztahuje získaná data ke konkrétním ustanovením jednotlivých platných právních předpisů. Na základě získaných dat a studia souvisejících právních předpisů, navrhuje autor v závěru této diplomové práce možnosti úpravy vybraných ustanovení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění. Tyto návrhy autor vyslovuje na základě získaných dat a vlastní zkušenosti s fungováním prvoinstančního orgánu státní správy lesů České republiky.

4 Literární rešerše

Za účelem pochopení fungování a k získání celkového náhledu na fungování státní správy lesů na území Čech se musíme podívat zpět do historie. Během celé epochy vývoje lidstva jakožto rodu *Homo* docházelo nevyhnutelně ke každodenní interakci člověka s lesním prostředím. Postupným vývojem člověka docházelo k nárustu tohoto vlivu a lesní porosty byly ovlivňovány především v negativním slova smyslu stále více. S rozrůstající se populací, fyziologickým vývojem člověka, vývojem jeho schopností ve smyslu zakládání stálých sídel a umění za účelem obživy vést hospodářský způsob života, rostl i tlak na lesní porosty. O této problematice rozrůstání civilizace na úkor lesů pojednává i kniha *Dějiny zemědělství v Čechách a na Moravě*. [1]

Nedokážeme přesně určit, kdy přesně došlo u lidské populace k uvědomění, že nevhodné zacházení s lesy povede k jejich degradaci, případně až k likvidaci, a les v ten okamžik přestane i člověku poskytovat výhody, které do té doby čerpal bezvýhradně. První písemné podklady, uvažující ochranu lesů a upravující tak podmínky jejich využití můžeme na území Čech nalézt již ve třináctém století našeho letopočtu.

4.1 První dochované lesnické předpisy

Tyto nejstarší právní normy vznikaly v souvislostech s dělbou pozemků a obsahovaly i první formulace ustanovené za účelem ochrany lesů proti jejich devastaci a neoprávněnému užívání, především proti krádežím dřeva. Těmito nejstaršími právními normami byly tak zvaná Městská práva – Městské právo brněnské z roku 1243 a Městské právo jihlavské z roku 1259. [2]

Z dalších historických právních předpisů můžeme vyjmout například dokument *Maiestas Carolina* (případně *Codex Carolinus*) byl návrhem

zemského zákoníku připravovaného na pokyn Karla IV. v polovině 14. století (pravděpodobně mezi lety 1350 – 1352) a obsahuje kapitoly týkající se právě správy hospodaření v královských lesích, zhodnocení tehdejšího kritického stavu lesních porostů a zavádí přísná opatření za účelem ochrany lesa před požáry, nepovolenou těžbou dříví, krádežemi a stanovuje tresty za neplnění těchto ustanovení. Tento dokument však nikdy nebyl přijat a nevešel v platnost. [3]

Jako další právní předpisy upravující užívání lesů a lesních pozemků ve smyslu majetku můžeme jmenovat například první lesní řád, tzv. Chebský lesní řád z roku 1379, Báňský a lesní řád císaře Maxmiliána publikovaný v roce 1568 či nařízení Karla VI. uplatňovaná za jeho vlády mezi lety 1711 až 1740. [4] V roce 1754 však byla tato nařízení nahrazena tak zvanými Tereziánskými lesními řády (Císařský a královský patent lesů a dříví, ustanovení v království Českém se týkající), které byly ustanoveny za účelem nápravy velmi špatného stavu lesů. A přestože Tereziánské lesní řády nebyly z pohledu dnešní lesnické vědy bez závad a bylo nutné jejich „znovu vydávání“, jelikož nebyly v mnohých případech respektovány, položily základy budoucího dozoru státu nad hospodařením v lesích, respektive základy státní správy lesů. [5]

4.2 Období Habsburské monarchie až druhé Československé republiky

V souvislosti zrychlujícího se rozvoje ve většině vědních i ekonomických oblastech koncem 18. století, došlo rychle k zastarání platných lesních řádů, které bylo nutné nahradit komplexnějšími a modernějšími právními předpisy. Od roku 1798 se v souvislosti s tím začala připravovat rozsáhlá reforma, kterou se roku 1843 podařilo rozhodnout o vydání nového lesního zákona. Nový lesní zákon č. 250 z roku 1852 přinesl mnoho výrazných změn upravujících hospodaření v lesích, a to již tím, že poprvé v historii vytvořil z lesnictví

samostatné hospodářské odvětví. Jednou z těchto inovativních změn byla povinnost ustanovit odborného lesního hospodáře, který dle zákona musel složit předepsané zkoušky, dále pak byla určena konkrétní náplň dohledu státní správy lesů nad hospodařením v lesích (dohledací orgán však nebyl prakticky definován), či definování hospodářských postupů od zalesnění po těžbu samotnou. [6]

Právní předpisy týkající se nejenom lesního zákona byly po rozpadu Rakousko-Uherské monarchie převzaty právním systémem tehdy vzniklé první Československé republiky. Tyto zákony byly postupně měněny a upravovány po částech. První výraznou změnou v právních předpisech upravujících lesní hospodářství a ochranu lesů byl zákon č. 82/1918 Sb., o prozatímní ochraně lesů. Tento zákon vyšel několik týdnů po skončení první světové války a jeho primárním úkolem bylo zabránit poválečné devastaci lesů a kořistním těžbám. Nutno dodat, že nový prozatímní lesní zákon platil pouze pro České země, nikoliv však pro Slovensko, kde stále platili předpisy z dob monarchie. Zákon o prozatímní ochraně lesů byl téměř o deset let později nahrazen zákonem č. 37/1928 Sb., o zatímní ochraně lesů. [7]

4.3 Období druhé světové války

Za významnou kapitolu formování lesního práva na území Čech můžeme považovat období nacistické okupace českých zemí. V těchto letech, přestože neexistoval parlament, vydávala vláda nařízení, kterými kompenzovala nemožnost vydávat vlastní zákony. Vydávaná nařízení byla naštěstí pouze minimálně ovlivněna historickým děním tehdejší doby. Skutečnost byla taková, že se na vydávaných předpisech pracovalo již několik let před válkou a nebyly tak ovlivňovány německými lesnickými předpisy. Jako jedno z nejvýraznějších a nejpřínosnějších nařízení můžeme jmenovat nařízení č. 178/1940 Sb., o odborné službě lesní, které řešilo metodicky

odbornou správu lesních pozemků drobných vlastníků a zároveň zajistilo pracovní pozice pro odborné lesní hospodáře, kteří o svá zaměstnání přišli v důsledku rozpadu Československé republiky. Další nařízení se poté věnovala například stanovení minimální počtů lesních zaměstnanců s dosaženou odborností, vznikla ucelená struktura – lesní správy, či byla definována charakteristika porostů, ze kterých šlo získávat semenný a sadební materiál lesních dřevin. [8]

4.4 Poválečná éra až současné znění lesního zákona

V období padesátých let dvacátého století docházel v souvislosti s mocenským převratem roku 1948 na našem území k celkové destabilizaci lesního hospodářství. Platné první normy nebyly příliš dodržovány a zároveň docházelo k likvidaci soukromého a církevního vlastnictví právě v důsledku událostí a politickým směrem, kterým se třetí Československá republika ubírala po roce 1948.

Výrazným milníkem se stal rok 1960, kdy byl vydán zákon č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství, a k němu prováděcí vyhlášky. Uvedený lesní zákon byl opět z části ovlivněn totalitním režimem (například vytvářel tlak na drobné vlastníky, kteří své lesní pozemky měli převést pod užívání či přímo vlastnictví jednotných zemědělských družstev či státním lesům, tedy socialistickým organizacím), přesto však byl pokrokový. Ukončil kompletně platnost uherského zákoníku z konce devatenáctého století a poprvé jako předpis upravující hospodaření v lesích dbal na zákonné využívání lesních pozemků. [9]

Do té doby lesnické právní předpisy prakticky neznaly pojem odnětí lesní půdy, tedy dnešní institut upravený ustanoveními třetího oddělení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), odnětí pozemků plnění funkcí lesa pro jiné využití, než které je povoleno právě

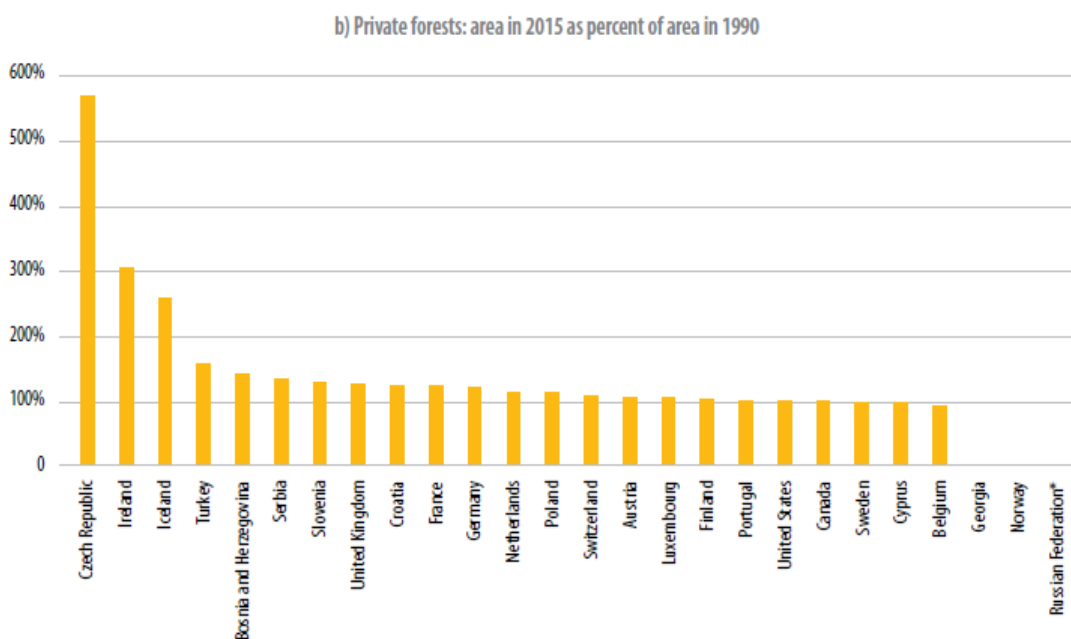
ustanoveními tohoto zákona. V dnešní praxi při posuzování a rozhodování podle ustanovení § 3 odstavce 3 lesního zákona, správní orgány využívají především mapových podkladů ke zjištění, zda se jedná skutečně o dlouhodobý stav vzniklý před nabytím účinnosti zákona č. 166/1960 Sb., nebo zda se jedná o neoprávněné zabránění lesní půdy a je nutné postupovat v souladu s ustanoveními § 15 a §§ následujících zákona č. 289/1995 Sb.

Nicméně právě díky lesnímu zákonu z roku 1960 vzrostla celková lesnatost území Československa. K vyváženému hospodaření a prosperujícím lesním pozemkům pomohlo dozajista i ustanovení zákonů upravujících hospodaření s volně žijící zvěří v krajině, tedy zákon o myslivosti. Takto hovoří úryvek z článku publikovaný Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů: *„V souvislosti s dalším společenským vývojem došlo v roce 1962 k vydání nové právní úpravy (zák. č. 23/1962 Sb.). Zásadní změnou je zřízení práva myslivosti, jako práva nezávislého na vlastnictví půdy (bylo založeno na užívacím vztahu k půdě) a změna min. výměry „volných“ honiteb na 500 ha. Byla rovněž dále řešena otázka mysliveckého plánování, hospodaření se zvěří a mysliveckých evidencí.“* [10]

Po rozpadu socialistického zřízení a vzniku samostatné České republiky doznaly i právní předpisy týkající se hospodaření v lesích výrazných změn. Mimo vydání dodnes platného zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), došlo také k usnesení vlády České republiky ve věci Zásad státní lesnické politiky, kterážto byla ve své podstatě v celku složitou, komplexní, a jejím zájmem bylo především udržitelné lesnické hospodaření v lesích státních, ale i v lesích soukromých vlastníků, kterým se tyto pozemky vrátily v rámci majetkových restitucí po pádu totalitního komunistického režimu v roce 1989 (z celkové výměry lesních pozemků přešlo až 45 % těchto lesních pozemků zpět do rukou soukromých vlastníků). Publikace *COST Action FP1201 FACESMAP Country Report* uvádí, že po čtyřiceti letech převážně státního vlastnictví lesů v České republice obdrželo

zpět vyvlastněné lesní majetky okol 150 000 soukromých vlastníků a okolo 4 500 obcí. [11] Zajímavé je v tomto případě i grafické zpracování obsažené v publikaci *Who owns our forests? Forest ownership in the ECE region*, kde je pomocí grafu (graf č. 1) vynesena procentuální nárůst plochy soukromých lesních pozemků mezi lety 1990 a 2015. Mezi vybranými státy Česká republika s výrazným rozdílem dominuje, což je zapříčiněno právě navrácením lesního pozemků zpět soukromým vlastníků v rámci restitučních řízení po pádu totalitního režimu. [12]

Zároveň se v textu můžeme dočíst logické přesto nejen z pohledu státní správy zajímavé logické návaznosti. Po 40 letech byly tyto lesní pozemky navraceny jednotlivcům i skupinám vlastníků (obvykle rodinám), kteří mnohdy ztratili přímou fyzickou návaznost na restituované lesní pozemky, odstěhovali se z venkova do měst a podobně. Z této skutečnosti vyvstává otázka, zda tito „noví“ vlastníci dokáží v budoucnu dostát nemalým závazkům a povinnostem plynoucím z vlastnictví lesních pozemků, které jim v této souvislosti ukládá platný lesní zákon [13].

Graf č. 1 - *Who owns our forests? Forest ownership in the ECE region*

4.5 Reforma veřejné správy

O reformě veřejné správy se uvažovalo již od roku 1989. V období devadesátých let dvacátého století také započal proces reformy veřejné správy, kterážto je v přenesené působnosti (mimo jiné námi řešené obce s rozšířenou působností) vykonavatelem státní správy lesů. Tento proces byl zahájen ze tří hlavních důvodů. Jednalo se o nutnost reformy jak územních samosprávných celků, tak ústředních orgánů státní správy za účelem optimalizace činnosti ústředních orgánů – snížení zatížení operativou a aplikování činnosti na úkoly legislativní a kontrolní povahy. Druhým důvodem bylo ustálení a definování úrovní, na kterých mají správní činnosti probíhat, tedy zajištění průběhu správní činnosti na úrovni odpovídající k jejich řešení. Jako třetím důvodem k reformě územní veřejné správy byla nevyhovující správní členění a uspořádání, které nerespektovalo mnohá přirozená centra sídelní struktury republiky [14].

4.5.1 První fáze reformy veřejné správy

V první fázi procesu reformy veřejné správy došlo v roce 1997 ke zřízení krajů, což mělo za následek přejítí kompetencí do samostatné působnosti krajů, a zároveň i přejítí kompetencí do přenesené působnosti těchto nově vzniklých správních celků. Tehdy fungujících okresních úřadů se vznik krajů prakticky nedotkl. Právně byly kraje definovány přijatým zákonem č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, na jehož základě bylo ke dni 1.1.2000 v rámci České republiky zřízeno celkem čtrnáct krajů. [15]

4.5.2 Druhá fáze reformy veřejné správy

Naopak v druhé fázi reformy veřejné správy doznaly výrazných změn právě okresní úřady. V souvislosti s tímto krokem došlo v letech 2002 a 2003 k přesunu kompetencí a činností, do té doby spravovaných orgány státní správy, na kraje a obce, a to jak v přenesené, tak v samostatné působnosti. Stěžejním bodem této fáze reformy veřejné správy bylo kompletní zrušení okresních úřadů a přesunutí jejich kompetencí na jiné orgány veřejné správy České republiky.

Činnost okresních úřadů byla ukončena k 31. prosinci roku 2002. [16]. Vzhledem k objemu vykonávané agendy nebylo možné veškerou správní činnost okresních úřadů přenést na existující pověřené obecní úřady (381 těchto úřadů). Jako východisko z této situace zvolila vláda České republiky návrh zákona o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností a to zákonem č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. Tento zákon tak definoval samotné obce s rozšířenou působností jako takové a stanovil jejich konečný počet na 205. [17] Přestože existovaly výhrady k určení jednotlivých obcí s rozšířenou působností, podle M. Brůny jejich struktura jako celek maximálně odpovídá možné prostorové decentralizace a dekoncentraci výkonu většiny správních kompetencí na základním stupni státní správy. [18] K nápravě nedostatků způsobných územně správním uspořádáním z roku 1960 tak došlo k datu 1.1.2003, kdy přešla agenda vykonávaná okresními úřady v převážné většině na orgány územních samosprávních celků, včetně výkonu státní správy lesů v přenesené působnosti.

4.5.3 Třetí fáze reformy veřejné správy

Poslední třetí fáze reformy veřejné správy se prakticky vůbec neuskutečnila a lze ji tak hodnotit jako neúspěšnou. Z jiných zdrojů se však můžeme setkat i s názorem, že z praktického hlediska třetí fáze reformy veřejné správy stále probíhá, není ukončená, a závěry o neúspěšném průběhu jsou předčasné.

Třetí fáze reformy veřejné správy má za hlavní cíl zkvalitnit celkově výkon veřejné správy orgány územní samosprávy (jedná se především o výkon veřejné správy na úrovni malých obcí) a dokončit reformní opatření na úrovni orgánů centrální správy. Oproti prvním dvou fázím řešené reformy veřejné správy je třetí fáze navenek nejméně výrazná. Její pozornost je primárně zaměřena na obsahovou stránku reformy veřejné správy a zaměřuje se na její účinnost, etiku, modernizaci informatizace a podobně [19]. Zároveň lze také říct, že rychlost postupu třetí fáze reformy je stále relativně pomalá, což některé vede, k již zmíněnému závěru, že třetí fáze reformy veřejné správy již skončila a nepřinesla žádné hmatatelné výsledky v rámci cílů, které jí byly stanoveny.

4.5.4 Reforma státní správy lesů ve 20. století po současnost

Co se týče přímo reformy orgánů dohlížejších přímo na hospodaření v lesích, prošly tyto během 20. století výraznými změnami. Již od 90. let devatenáctého století v českých zemích fungovala tzv. státní lesní dohlédací služba. Soustava státní lesní dohlédací služby byla dále podpořena sítí okresních lesních technických znalců, což byli buď zvláštní okresní úředníci, nebo lesní hospodář v cizích službách. Na této struktuře nebylo prakticky nic změněno ani po vzniku Československé republiky v roce 1918.

K výraznějším změnám došlo až v roce 1927 po vydání zákona o organizaci politické správy. Zemské lesní dohlédací službě, jejíž kompetence

se vztahovala na celou zemi, podléhaly tzv. dohlédací obvody, umístěné u vybraných politických okresů. Na činnosti lesní dohlédací služby se výrazně podepsala okupace a její činnost se podřídila stavu zavedenému v Německu.

Po období okupace se lesní úřady rušily a byly přiřazeny jako lesní referáty do příslušných okresních národních výborů tak, jak tomu bylo před rokem 1939. Vydáním lesního zákona č. 166/1960 Sb. byla lesní dohlédací služba přejmenována na státní péči o lesy, ale její pracovníci byly nadále součástí zemědělských odborů okresních a krajských národních výborů.

V roce 1990 došlo k rozdělení státní správy LH mezi ministerstvo zemědělství a ministerstvo životního prostředí. Po zániku krajských národních výborů přešla většina agendy státní správy lesů na okresní úřady. Ke sjednocení státní správy lesů pod ministerstvo zemědělství došlo až vydáním zákona č. 289/1995 Sb.

V souvislostech s první fází reformy státní správy, nově rozdělil zákon č. 132/2000 Sb. působnost orgánů státní správy lesů. Tehdy nově vzniklé krajské úřady (14) se stalo tímto zákonem správními úřady státní správy lesů druhého stupně. Druhou fází reformy, tedy zrušení tehdejších okresních úřadů, upravoval zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ke dni 31.12.2002. Tento zákon rozdělil agendu a kompetence zanikajících okresních úřadů mezi úřady krajské a obce s rozšířenou působností. Obce s rozšířenou působností se tak staly nejen orgány samosprávy, ale také v přenesené působnosti orgány státní správy lesů v prvním stupni. [20]

5 Metodika

Cílem metodické části této diplomové práce byla analýza rozhodovací činností prvoinstančních orgánů státní správy lesů definované vybranými ustanoveními zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Za účelem získání uceleného pohledu na fungování prvoinstančních orgánů státní správy lesů byla analyzována uvedená data v rámci působnosti celkem čtyř vybraných prvoinstančních orgánů státní správy lesů, tedy obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, příslušných k výkonu státní správy lesů ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, za období celkem tří ukončených kalendářních let (tj. analýza činnosti správního orgánu a vydaných rozhodnutí za období od 1.1.2019 do 31.12.2021). Vybrané prvoinstanční orgány byly zvoleny s ohledem na geografické poměry, lokální návaznost a podobenství v kvantitativních (rozloha spravovaného území aj.) i kvalitativních (druhá skladba lesních dřevin na lesních pozemcích) ohledech, které tyto lokality charakterizují.

Výsledná data byla získána z celkem čtyř městských úřadů obcí s rozšířenou působností – Mnichovo Hradiště, Turnov, Semily a Jilemnice. Pracovník státní správy lesů v Mnichově Hradišti jako jediný trval na samostatném vyplnění zpracovatelem vytvořeného dotazníku, který následně zaslal pomocí elektronické pošty zpět k analýze a zpracování. Agendu státní správy lesů ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Turnov vykonávám z části zkoumaného období já osobně a požadovaná data jsem tak zpracoval po pracovní době přímo v místě pracoviště. S třetím subjektem, tedy s pracovníkem státní správy lesů na obci s rozšířenou působností Semily, jsem se osobně sešel a řešená data si přepsal v jeho kanceláři do elektronické podoby pomocí tabulky v programu Microsoft Excel. Čtvrtou obcí s rozšířenou působností byla dodatečně oslovená Jilemnice, jejíž pracovník mi přislíbil data

poskytnou vyplněním zaslaného elektronického formuláře stejně jako v případě ORP Mnichovo Hradiště. V případě ORP Jilemnice bylo tento krok velmi rychlý a během dvou pracovních dnů jsem požadovaná data obdržel.

Jelikož mi ani jeden z oslovených správních orgán neodmítl poskytnout požadovaná data, nebylo z mé strany nutno tato data vymáhat pomocí právních prostředků, zejména pak právem zaručeným zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Z obcí Turnov, Semily ani Jilemnice nebylo přesměru problematické, požadovaná data v domluvených termínech získat, případně osobně nahlédnout do kompletní knihy správních rozhodnutí vedené příslušným správním orgánem za šetřené období. Orgán státní správy lesů na ORP Mnichovo Hradiště mi však náhled do evidenční knihy správních rozhodnutí odmítl a proces získání dat byl naopak velmi zdlouhavý, ale přesto nakonec úspěšný.

5.1 Charakteristika sledovaných prvoinstančních orgánů SSL

Řešené obce s rozšířenou působností se geograficky nacházejí na pomezí Středočeského a Libereckého kraje (Obrazová příloha číslo 1 a Obrazová příloha číslo 2). Lokalita zkoumané územní působnosti se rozkládá ze západního směru od oblasti Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj, přes výraznou část Chráněné krajinné oblasti Český ráj, až po oblast úpatí nejvyššího pohoří České republiky na východním okraji.

Obrazová příloha číslo 1

Obrazová příloha číslo 2

5.1.1 ORP Mnichovo Hradiště

Správní obvod městského úřad obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště leží ze všech čtyř zainteresovaných obcí s rozšířenou působností polohopisně nejvýchodněji. Hranice správního obvodu sahají v západní části téměř k hranicím Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj. Tato oblast je známá především písčitými půdami svými borovými lesními porosty. Prakticky středem spravovaného území vede rychlostní silnice D10 Praha – Turnov, které toto dělí na dvě části. Od rychlostní silnice D10 východním směrem začíná u obce Březina Chráněná krajinná oblast Český ráj, jejíž součástí je v této lokalitě Přírodní rezervace Přhrázské skály. V této řešené oblasti se nachází rozsáhlý lesní komplex, který zasahuje i dále za hranice obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště. Jedná se o celoročně velmi hojně turisticky využívanou oblast se spoustou turisticky významných a lákavých lokalit. Jednou z těchto lokalit je i neovulkanický třetihorní suk vrch Mužský, který náleží do geomorfologického celku Jičínská pahorkatina.

ORP	Mnichovo Hradiště
Rozloha	213 km ²
Počet obyvatel	18 037 (k 31.12.2020)
Lesnatost (ha)	6 095,58
Odhadovaná lesnatost (%)	29 [21]
Přírodní lesní oblast	PLO 17 – Polabí PLO 18 – Severočeská pískovcová plošina a Český ráj

Tabulka č.1 – Charakteristika ORP Mnichovo Hradiště

5.1.2 ORP Turnov

Správní obvod městského úřadu obce s rozšířenou působností Turnov se geograficky nachází společně se správním obvodem obce Semily uprostřed mezi obcí s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště a obcí s rozšířenou působností Jilemnice. Zároveň je z těchto čtyř území, co se plochy týče, při své rozloze 233 km² druhou největší, přestože k datu 31.12.2020 přišel tento správní obvod o 14 km² poté, co se obec Frýdštejn (katastrální území Frýdštejn – 635 201, Ondříkovice – 635 227 a Bezděčín u Jablonce nad Nisou – 603 406) oddělila od správního obvodu obecního úřadu obce s rozšířenou působností Turnov a nově se od 1.1.2021 připojila ke správnímu obvodu městského úřadu obce s rozšířenou působností Jablonec nad Nisou. Celkové rozdíly v rozlohách jednotlivých zkoumaných území jsou veskrze minimální (správní obvod obce s rozšířenou působností Semily zaujímá plochu 230 km², nejmenší správní obvod – Mnichovo Hradiště - zaujímá rozlohu 213 km², a největší území je spravováno obcí s rozšířenou působností Jilemnice o rozloze 279 km²).

Krajinný ráz tohoto území je poněkud nesourodý, na jedné straně je tvořen Turnovskou a Holenickou pahorkatinou, Maloskalskem, na druhé straně nejrovinnatější oblastí Libereckého kraje v okolí Svijan a Příšovic. Většina území se nachází v Chráněné krajinné oblasti Český ráj, která je jedinečná svými skalními útvary, tzv. skalními městy. Nejcennějším a nejlépe vyvinutým skalním městem je přírodní rezervace Hruboskalsko s výraznými skalními skupinami Maják, Kapelník, Dračí skály. Menšími skalními městy jsou Klokočské a Borecké skály, Drábovna i další terény na levém břehu Jizery. Mezi nejkrásnější přírodní klenoty patří přírodní park Maloskalsko, a to nejen pro své geologické a botanické zvláštnosti, ale také pro své historické památky a lidovou architekturu. Osou území je tok řeky Jizery, který je v této oblasti již dosti široký a od Železného Brodu po Turnov meandruje v hluboké říční nivě.

[22]

ORP	Turnov
Rozloha	233 km ²
Počet obyvatel	33 811 (ke dni 31.12.2020)
Lesnatost (ha)	6 313
Lesnatost (%)	25,6 [23]
Přírodní lesní oblast	PLO 18 – Severočeská pískovcová plošina a Český ráj

Tabulka č.2 – Charakteristika ORP Turnov

5.1.3 ORP Semily

Obec s rozšířenou působností Semily se v rámci sledovaného území se nachází ve východní polovině v polohopisném vztahu sledovaných obcí s rozšířenou působností a tento obecní úřad obce s rozšířenou působností spravuje území o rozloze 230 km². Nachází se v Libereckém kraji, přičemž svou jižní hranici sdílí s krajem Královéhradeckým. Na území obce s rozšířenou působností se setkávají významná geografická území, kterými jsou Český ráj, rozkládající se převážně ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Turnov, a Podkrkonošská pahorkatina, přičemž území samotného Krkonošského národního parku do správního obvodu obce s rozšířenou působností Semily nezasahuje.

V rámci Libereckého kraje se správní obvod obce s rozšířenou působností Semily řadí svou výměrou 230 km² na šesté místo mezi všemi správními obvody a z celkové výměry kraje zaujímá 7,3 %. Podíl zemědělské půdy na celkové výměře správního obvodu je spolu se správním obvodem

obce s rozšířenou působností Turnov v rámci kraje nejvyšší a dosahuje 60,0 %. Nezemědělská půda je tvořena především lesními pozemky, které zaujímaly 29,3 % celkové plochy správního obvodu. [24]

ORP	Semily
Rozloha	230 km ²
Počet obyvatel	25 570 (ke dni 31.12.2020)
Lesnatost (ha)	6 502
Lesnatost (%)	28,3 [25]
Přírodní lesní oblast	PLO 23 - Podkrkonoší

Tabulka č.3 – Charakteristika ORP Semily

5.1.4 ORP Jilemnice

Správní obvod obce s rozšířenou působností Jilemnice se nachází v rámci analyzovaných obcí s rozšířenou působností, co se polohopisné charakteristiky týče nejvýchodněji a zároveň tvoří východní hranici Libereckého kraje, kde posléze sdílí hranici již s krajem Královéhradeckým. Zároveň na severu částí sdílí svou hranici se sousedním státem Polskem.

V územní působnosti obce s rozšířenou působností Jilemnice se nachází významný geografický prvek, kterým je horské pásmo západních Krkonoš a podhorská oblast Podkrkonošské pahorkatiny. Správní obvod se tak svou velkou částí rozprostírá na území nejstaršího národního parku v České republice. Jedná se o Krkonošský národní park založený již 17. května roku 1963, díky čemuž je i území tohoto správního obvodu pod velkým turistickým tlakem.

Svou rozlohou 279 km² zaujímá více než 8 % rozlohy Libereckého kraje a v rámci tohoto kraje je její správní obvod čtvrtým největším. Zároveň se rozlohou jedná o největší posuzovanou obec s rozšířenou působností. Dle dat České statistického úřad se lesní pozemky rozprostírají na více než 42 % území ORP Jilemnice, což bylo potvrzeno i zpětným propočtem vycházejícím z dat Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů. [26]

ORP	Jilemnice
Rozloha	279 km ²
Počet obyvatel	21 954 (ke dni 31.12.2020)
Lesnatost (ha)	11 731
Lesnatost (%)	42,8 % [27]
Přírodní lesní oblast	23 – Podkrkonoší 22 - Krkonoše

Tabulka č.4 – Charakteristika ORP Jilemnice

5.2 Metodika získávání dat

Za účelem získání dat pro tuto diplomovou práci byly osloveny celkem čtyři obce s rozšířenou působností a všechny tyto obce s rozšířenou působností pomoc přislíbily. Data byla získána v na základě kolegiální domluvy mezi pracovníky jednotlivých obcí a v rámci této kolegiality a zachování zdravých vztahů nebylo přistoupeno k využití institutu svobodného přístupu k informacím, jak je tento upraven zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, přestože v jednom případě bylo získání dat velmi zdouhavé domluva relativně složitá, přestože se prvotně tak vůbec nezdálo. Předpokládám, že tyto zmíněné průtahy však byly způsobeny nejen nepříznivou pandemickou situací v souvislosti s šířením nákazy koronaviru

SARS-CoV-2, která v době získávání dat stále panovala, ale i celkovým vytížením tohoto správního orgánu.

Prvotní sběr dat proběhl analýzou a mechanickým přepsáním dat z vedených evidenčních knih rozhodnutí přímo mou osobou. Konkrétní sumarizace dat byla v každém jednom případě specifická ve smyslu toho, že některý pracovník vyplnil data do připraveného záznamového archu samostatně, v jednom případě jsem data sumarizoval přímo v kanceláři příslušného správního orgánu. Při celém procesu zjišťování a získávání dat bylo dbáno na zachování ochrany osobních údajů jednotlivých účastníků vedených řízení ve smyslu ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění, a data podléhající tomuto zákonu nebyla pro účely diplomové práce shromažďována. Touto metodou se mi podařilo získat data z obcí s rozšířenou působností Turnov, Semily a na poslední chvíli i obce s rozšířenou působností Jilemnice v relativně krátkém časovém horizontu, jelikož samotné návštěvě předcházela pečlivá příprava elektronického dotazníku, do kterého byla požadovaná data zaznamenávána (*Příloha č. 1*). Data z působení ORP Jilemnice byla do této diplomové práce zahrnuta po uvážení, že by bylo vhodné do analýzy zahrnout ještě alespoň jednu obec s rozšířenou působností vzhledem k relativně výraznému výkyvu v datech, který se vyskytl po analýze dat získaných z prvních tří obcí (Mnichovo Hradiště, Turnov, Semily).

Zástupce oslovené obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště trval na samostatném zapracování dat do mnou připraveného dotazníku a neposkytl mi tak přímý náhled do jejich evidenční knihy správních rozhodnutí vydávaných za zkoumané období dle příslušných ustanovení lesního zákona. Rozhodnutími v tomto případě jsou myšleny závěry úkonů správních orgánů činných ve vedení správních řízení podle příslušných ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění.

Přestože v předchozích dvou případech jsem svou přítomností činnost správního orgánu výrazně v jeho činnosti neomezil ani po dobu čerpání dat, řádově několik málo dopoledních hodin (strohý sběr dat, následná analýza probíhala poté mimo kancelář správního orgánu za účelem minimalizace časové vytíženosti), bylo data z činnosti obce s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště relativně obtížné získat a celý proces se nesl v duchu proseb a upomínek a trval více než dva kalendářní měsíce. Po opakované urgenci tento správní orgán zaslal vyplněný dotazník elektronickou poštou zpět. Po následné provedené analýze těchto dat, jsem se rozhodl oslovit ještě jednu obec s rozšířenou působností, již výše zmíněnou, Jilemnicí.

Řešená data se získávala se zaměřením na činnost prvoinstančních orgánů státní správy lesů a za účelem její analýzy a pochopení celkového vytížení. Vypovídajícími hodnotami jsou v tomto případě tři základní faktory a to tyto: zda bylo správní řízení zahájeno na základě podnětu či z moci úřední, kolik bylo vydaných správních rozhodnutí dle příslušných ustanovení lesního zákona a jaká byla celková délka vedených správních řízení. Zároveň s tím byl kladen důraz na skutečnost, zda bylo proti vydanému správnímu rozhodnutí podáno odvolání k nadřízenému orgánu státní správy lesů, jaký byl případný důvod k podání odvolání, a s jakým výsledkem rozhodl nadřízený správní orgán, tedy zda změnil či potvrdil rozhodnutí vydané prvoinstančním orgánem státní správy lesů. Roztříděná data byla následně vyhodnocována pomocí matematických funkcí programu Microsoft Excel (při zkoumání lhůt správních řízení se primárně jednalo o vážené průměry a medián) a výsledné hodnoty dosazeny do grafických znázornění pro jejich vhodnou interpretaci a možné snazší pochopení a proniknutí do problematiky správní činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů.

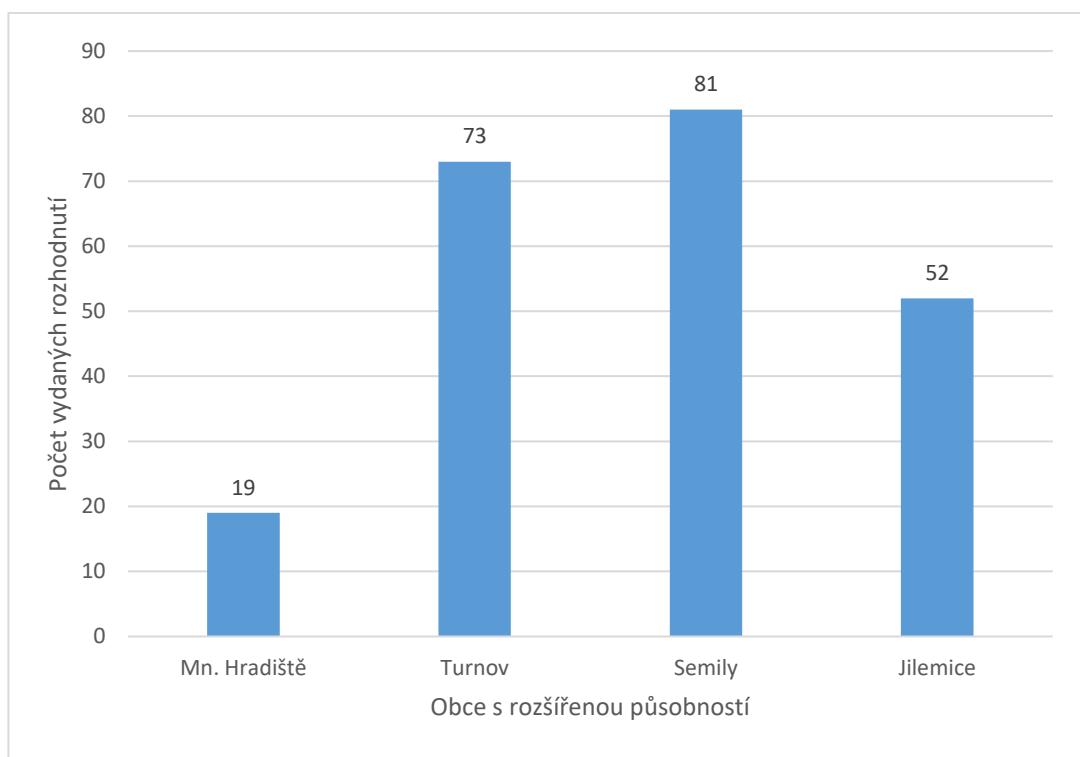
6 Výsledky

Objem dat, která byla stanovena pro vytvoření této diplomové práce, se podařilo získat v plném rozsahu a ke třem prvotně plánovaným subjektům se podařilo přidat čtvrtý. Získaná data byla následně podrobena sumarizaci, co se do počtu vedených správních řízení a vydaných správních rozhodnutí podle jednotlivých ustanovení zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) týče, a dále proběhla podrobná analýza dat za účelem utvoření komplexního náhledu na charakter a kvality správní činnosti jednotlivých zkoumaných obcí s rozšířenou působností. Zkoumána byla především kvantitativní data, která by mohla mít přímý vliv na správní činnost prvoinstančních orgánů státní správy lesů a s tím související počet vydaných správních rozhodnutí ve sledovaném období tří let. Potřebná statistická data samotná pak byla získávána z různých datových zdrojů jako je Český statistický úřad, publikace Lesy & Myslivost v Libereckém kraji, datové informace z katalogu Souhrnných informací o stavu lesa a myslivosti poskytované Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů a dalších. Nashromážděná data ovlivňující počty vydaných správních rozhodnutí byla následně shrnuta do přehledové tabulky (Tabulka č. 5).

ORP	Počet vydaných rozhodnutí	Rozloha ORP (v km ²)	Lesnatost ORP (v ha)	Lesnatost ORP (v %)
Mnichovo Hradiště	19	213	6 095	29
Turnov	73	233	6 502	28
Semily	81	230	6 313	25
Jilemnice	52	279	11 729	42

Tabulka č. 5 – Celkový souhrn možných ukazatelů ovlivňujících rozhodovací činnost

V celkové sumě tak bylo vydáno v rámci čtyř správních obvodů obcí s rozšířenou působností za tři kalendářní léta vydáno 173 rozhodnutí, jakožto výsledků vedených správních řízení v souladu s lesním zákonem a souvisejícími právními předpisy, přičemž pro obec s rozšířenou působností Mnichovo Hradiště to bylo za zkoumané období celkem 19 rozhodnutí, Turnov celkem 73 rozhodnutí, Semily celkem 81 rozhodnutí a Jilemice 52 rozhodnutí. Pro přehlednost jsou data vynesena to grafu (Graf č. 2). Z tohoto grafu je patrný relativní rozdíl, co se týče počtu vydaných rozhodnutí v případě ORP Mnichovo Hradiště porovnání se zbylými dvěma zkoumanými subjekty.

Graf č. 2 – Počet vydaných rozhodnutí za zkoumané období dle ORP

Celkové počty vydaných rozhodnutí byly následně dle dat zanesených do vytvořeného elektronického dotazníku roztříděny dle celkového počtu vydaných rozhodnutí ve smyslu příslušných §§ zákona č. 289/1995 Sb, o lesích

a o změně a doplnění některých zákonů. Došlo tak k celkové sumarizaci podle těchto §§ lesního zákona jako celku pro všechna čtyři posuzované správní obvody (Tabulka č. 6).

§§ LZ	Obecní úřady obcí s rozšířenou působností rozhodují	Rozhodnutí celkem
§ 3 odst. 3	o pochybnostech, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa	70
§ 3 odst. 4	o prohlášení pozemku za pozemek určený k plnění funkcí lesa	5
§12 odst. 3	o dělení lesních pozemků, při kterém výměra jednoho dílu klesne pod 1 ha	9
§ 17 odst. 1	o odnětí lesních pozemků plnění funkcí lesa do výměry 1 ha nebo o omezení jejich využívání pro plnění funkcí lesa a o výši poplatků za odnětí	97
§ 20 odst. 4	o povolení výjimky ze zákazu některých činností v lese	0
§ 20 odst. 5	o stanovení podmínek ke konání organizovaných nebo hromadných sportovních akcí v lese	11
22 odst. 1 a 2	o uložení opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku před škodami, které by mohly být způsobeny padáním kamenů, sesouváním půdy, pádem stromů a lavinami z lesních pozemků, a o tom, kdo ponese náklady s tím spojené	0
§ 32 odst. 2	o uložení opatření v případech mimořádných okolností	10
§ 33 odst. 5	o výjimkách ze zákazu provádět mýtní těžbu v lesních porostech mladších než 80 let	9
§ 34 odst. 4	o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích	1
§ 37 odst. 2	o udělení nebo odnětí licence pro výkon funkce odborného lesního hospodáře	7
§ 37 odst. 6	o pověření nebo zrušení pověření právnické nebo fyzické osoby výkonem funkce odborného lesního hospodáře	6

Tabulka č.6 – počty rozhodnutí k jednotlivým §§ LZ

Pro lepší přehlednost byla tato data rozpracována k jednotlivým ustanovením lesního zákona dle příslušných zkoumaných obcí s rozšířenou působností (Tabulka č. 7) a následně příslušné počty vydaných rozhodnutí dotříděné do jednotlivých období, respektive let, ve kterých byla vydána. (Tabulka č. 8). Nevyplněná, červeně vyznačená pole v tabulce číslo 7 a číslo 8 znamenají, že daný správní orgán ve sledovaném časovém období nevydal žádné správní rozhodnutí odpovídající sledovaným informacím.

§§ LZ	Za ORP CELKEM				Rozhodnutí celkem za období a všechna ORP
	Mn. Hradiště	Turnov	Semily	Jilemnice	
§ 3 odst. 3	3	28	30	9	70
§ 3 odst. 4	0	2	3	0	5
§12 odst. 3	3	2	1	3	9
§ 17 odst. 1	7	35	24	31	97
§ 20 odst. 4	0	0	0	0	0
§ 20 odst. 5	0	0	11	0	11
22 odst. 1 a 2	0	0	0	0	0
§ 32 odst. 2	4	0	0	6	10
§ 33 odst. 5	1	4	3	1	9
§ 34 odst. 4	0	0	1	0	1
§ 37 odst. 2	1	1	3	2	7
§ 37 odst. 6	0	1	5	0	6
	Mn. Hradiště	Turnov	Semily	Jilemnice	225
	19	73	81	52	

Tabulka č. 7 – rozložení počtu vydaných rozhodnutí dle ORP

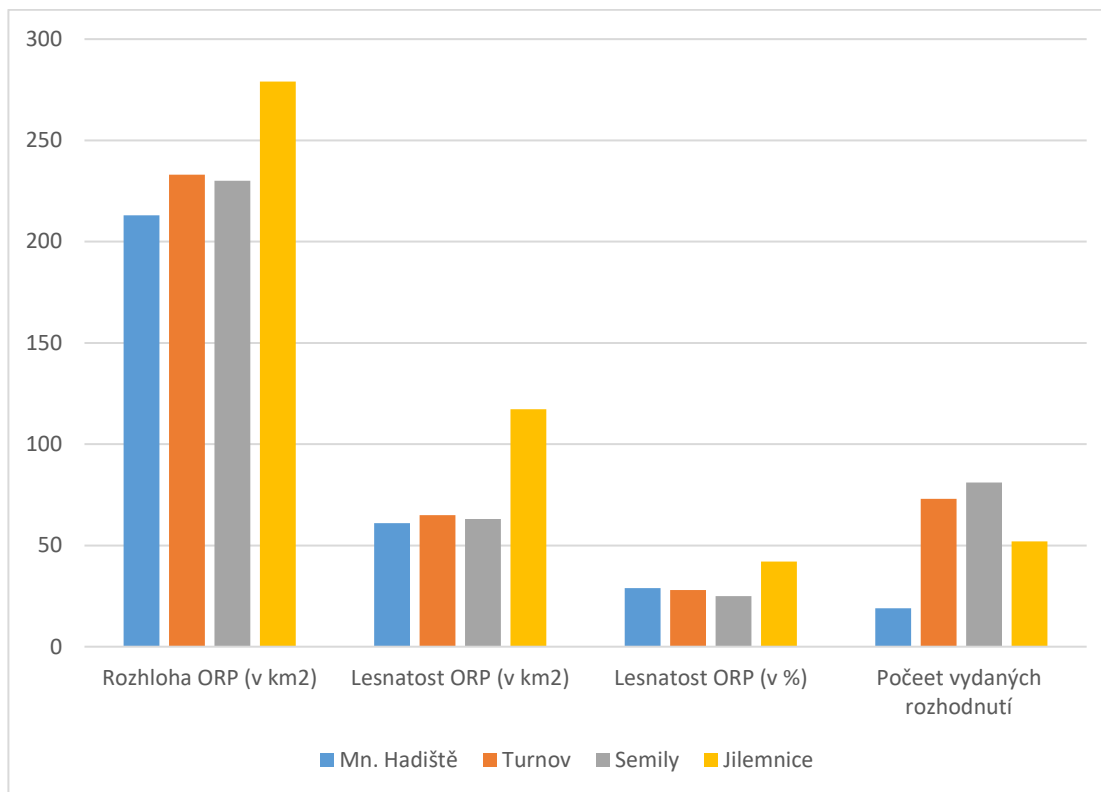
Počet vydaných rozhodnutí													
§§ LZ	Turnov			Mnichovo Hradiště			Semily			Jilemnice			Rozhodnutí celkem za období a všechna ORP
	2019	2020	2021	2019	2020	2021	2019	2020	2021	2019	2020	2021	
§ 3 odst. 3	9	11	8		2	1	5	11	14	2	3	4	70
§ 3 odst. 4	1	1						3					5
§12 odst. 3	1	1		2	1				1			3	9
§ 17 odst. 1	10	14	11	1	2	4	5	15	4	9	15	7	97
§ 20 odst. 4													0
§ 20 odst. 5							5	2	4				11
22 odst. 1 a 2													0
§ 32 odst. 2				4							6		10
§ 33 odst. 5	3	1		1			1		2	1			9
§ 34 odst. 4									1				1
§ 37 odst. 2			1		1			2	1		1	1	7
§ 37 odst. 6			1				5						6

Tabulka č. 8 - rozložení počtu vydání správních rozhodnutí dle ORP za vybrané roky

Již po zběžném prostudování tabulek číslo 7 a číslo 8 je patrné, že největší část rozhodnutí orgánu státní správy lesů zabírají rozhodnutí vydané podle 17 odst. 1 lesního zákona (rozhodnutí o odnětí lesních pozemků plnění funkcí lesa do výměry 1 ha nebo o omezení jejich využívání pro plnění funkcí lesa a o výši poplatků za odnětí), celkem 97 rozhodnutí. Následovala rozhodnutí podle § 3 odst. 3 lesního zákona (rozhodnutí o pochybnostech, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa), celkem 70, a s velkým rozdílem v počtu vydaných rozhodnutí následovala rozhodnutí podle § 20 odst. 5 lesního zákona (rozhodnutí stanovení podmínek ke konání organizovaných nebo hromadných sportovních akcí v lese), celkem 11.

Z analyzovaných dat dále vyplývá, že rozhodnutí podle § 20 odst. 4 lesního zákona (rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazu některých činností v lese) a rozhodnutí podle § 22 odst. 1 a odst. 2 lesního zákona (rozhodnutí o uložení opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku před škodami, které by mohly být způsobeny padáním kamenů, sesouváním půdy, pádem stromů a lavinami z lesních pozemků, a o tom, kdo ponese náklady s tím spojené) nebyly vydány ve zkoumaném tříletém období ani jedním ze sledovaných prvoinstančních orgánů státní správy lesů.

Pro sumarizované ukazatel byly následně vytvořeny sloupcový graf za účelem lepší představy vztahu počtu vydaných správních rozhodnutí vůči zmíněným kvantitativním ukazatelům charakterizujícím jednotlivé analyzované správní obvody. (Graf č. 3) Hodnoty lesnatosti, respektive porostní plochy, byly získány z dat vedených Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů, konkrétně z databáze SIL (Souhrnné informace o stavu lesa a myslivosti v České republice), která je volně přístupná na webových stránkách zmíněné organizace, poskytuje velké množství dat sumarizovaných z dat lesních hospodářských plánů a osnov, a mysliveckých statistik po jednotlivých letech.

Graf č. 3 – sumarizace charakteristik studovaných ORP

Z grafického znázornění v grafu č. 3 jasně vyplývá, že největší rozlohou a stejně tak lesnatostí disponuje ve svém správním obvodu obec s rozšířenou působností Jilemnice. Zároveň má však tento orgán státní správy lesů druhý nejnižší počet vydaných správních rozhodnutí, přestože tento počet není natolik výrazně odchýlený od ostatních, jako ORP Mnichovo Hradiště. Tento jev je však bezpochyby zapříčiněný skutečností, že relativně velkou plochu správního obvodu ORP Jilemnice zaujímá Krkonošský národní park (KRNAP). Na území národních parků je výkon státní správy lesů podřízen ustanovením § 47 odst. 3 lesního zákona, který uvádí, že v lesích národních parků vykonávají státní správu lesů orgány stanovené zvláštním předpisem. Tímto zvláštním předpisem se v tomto případě rozumí zákona České národní rady ze dne 19. února 1992 číslo 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Tento zákon ve svém platném znění však pouze uvádí, že ústředním orgánem státní

správy je na území národních parků Ministerstvo životního prostředí. Z tohoto důvodu vykonávají kompetence státní správy lesů i na území národních parků a jejich ochranných pásem v prvním stupni městské úřady obcí s rozšířenou působností. Příslušné obecní úřady obcí s rozšířenou působností tyto svěřené kompetence státní správy lesů vykonávají v souladu s ustanovením § 48 odst. 3 lesního zákona. Kompetence, které by dle lesního zákona na území národních parků připadly krajským úřadům či ministerstvům vykonává v těchto lesích Ministerstvo životního prostředí [28]. Obecním úřadům příslušných obcí s rozšířenou působností jsou však všeobecně sníženy možnosti a rozsah klasického lesnického hospodaření plynoucích z lesního zákona a zákonů souvisejících s touto problematikou, a kladen je důraz především na mimoprodukční funkce (nově „služby“) lesů.

6.1 Rozhodnutí dle § 3 odst. 3 LZ

Znění § 3 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„V pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa, rozhoduje orgán státní správy lesů.“*

Celý § 3 lesního zákona se věnuje definování pozemků určených k plnění funkcí lesa. V prvním odstavci tohoto paragrafu jsou taxativně vyjmenovány pozemky, které lze považovat za pozemky určené k plnění funkcí lesa a také pozemky, které ve výsledku neplní produkční funkce lesa, ale přesto jsou pro les, lesnické hospodaření využitelné, případně jsou veřejným zájmem a plní důležité mimoprodukční funkce lesa, jako jsou například zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, lesní pastviny a políčka pro zvěř.

Z hlediska vedení správního řízení bývají rozhodnutí dle ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona považována za relativně problematická, vzhledem

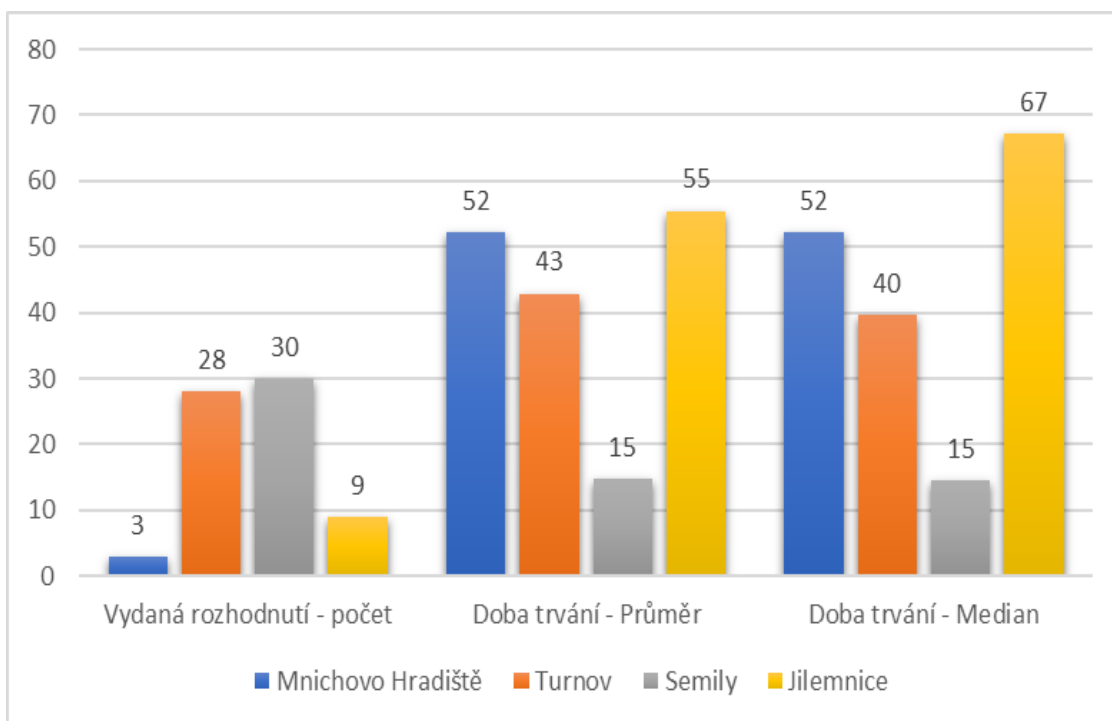
k celkové obtížnosti prokázání, že řešený lesní pozemek nebyl například odlesněn v rozporu s lesním zákonem a žadatel se nechce vzdát povinnosti znovuzalesnění pozemku a podobně. Úkolem příslušného správního orgánu je tak výše zmíněný hypotetický scénář a jemu podobné provedeným šetřením vyvrátit. Mimo klasická místní šetření za účelem ohledání řešeného pozemku a jeho okolí využívají tyto orgány v praxi i mapové podklady. Konkrétně jsou za tímto účelem, dle doporučení nadřízeného správního orgánu, využívány například volně přístupné ortofoto mapové podklady z 60. let dvacátého století. Tyto jsou volně přístupné na webových stránkách Národního geoportálu INSPIRE -
<https://geoportal.gov.cz/web/guest/home;jsessionid=A8C0F5696582DD992E3A97678C0379CD/> .

Jak již bylo zmíněno výše, lesní zákon platný před lesním zákonem vydaným rok 1960 neupravoval neoprávněné zábory lesní půdy, a proto například umístěním stavby na lesní pozemky před nabytím účinnosti zákona č. 166/1960 Sb., nelze uvažovat ve smyslu neoprávněného odnímání pozemků plnění funkcí lesa tak, jak jej jako přestupek definuje stávající lesní zákon ustanovením § 54 odst. 2 písmene a).

K ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona bylo za šetřené období v rámci zkoumaných ORP vydáno celkem 70 správních rozhodnutí. Jedná se tak o druhý nejvyšší počet vedených správních řízení zakončených rozhodnutím podle lesního zákona v rámci provedených šetření. Početní rozdělení vydaných rozhodnutí dle jednotlivých ORP analyzované délky trvání správních řízení jsou uvedeny v tabulce (Tabulka č. 9) a graficky jsou vyneseny do sloupcového grafu (Graf č. 4).

Rozhodnutí podle § 3 odst. 3 LZ			
ORP	Vydaná rozhodnutí - Počet	Doba trvání - Průměr	Doba trvání - Medián
Mnichovo Hradiště	3	52,25	52,25
Turnov	28	42,92	39,56
Semily	30	14,83	14,6
Jilemnice	9	55,47	67,25

Tabulka č. 9 – Sumarizace dat k ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona

Graf č. 4 – grafické znázornění sumarizovaných dat § 3 odst. 3 lesního zákona

Z uvedených výsledků je patrné, že ve třech ze čtyř případů byly v průměru překračovány základní 30denní lhůty stanovené pro vedení správního řízení a vydání rozhodnutí stanovené zněním § 71 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V těchto

ustanoveních platného správního řádu je uvedeno, že správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud však nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. Zároveň ještě § 71 odst. 3 správního řádu obsahuje ustanovení v písmenech a) a b), která uvádějí, že se ke lhůtě 30 dnů připočítává až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, nebo v případech, kdy je nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydává jej správní orgán nejpozději ve lhůtách vyplývajících z odst. 3. Správní řád však nekonkretizuje (a dost dobře ani nemůže), za jakých podmínek a v jakých případech má správní orgán vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu a v jakých případech a za jakých podmínek ve lhůtách podle odst. 3 tohoto ustanovení, resp. jiných lhůtách vyplývajících ze zvláštních zákonů pro některé zvláštní typy správních řízení. Toto posouzení záleží na správním orgánu, který je příslušný rozhodnutí vydat. [29]

Zda došlo k překročení výše zmíněných lhůt pro vedení správního řízení z důvodů uvedených v písmenech a) a b) § 71 odst. 3 správního řádu nebo zda se jedná o nečinnost správních orgánů tak, jak je tato definována ustanoveními § 80 správního řádu, není přímo zřejmé a zpětně těžko jednoznačně prokazatelné. Zároveň je však nutné vést v patrnosti a uvědomit si, že léta 2020 a 2021 byly velmi výrazně ovlivněny celosvětovou pandemií koronaviru SARS-CoV-2, díky které došlo k výrazným omezením veřejného života a neméně vedlo ke komplikacím nejen ve veřejné správě – nemožnost přímých ústních jednání, společných místních šetření apod.

Dále z analyzovaných dat vyplynula zajímavá skutečnost, že v případě zkoumaného subjektu ORP Mnichovo Hradiště byla vydána během tří let pouze tři rozhodnutí podle § 3 odstavce 3 lesního zákona, což je ve výrazném kontrastu v porovnání s ostatními analyzovanými subjekty. Po analýze doby trvání vedení správního řízení ukončeného vydáním rozhodnutí nikoliv pomocí váženého průměru, ale pomocí mediánu, vešlo se i ORP v rámci této analýzy do 30denní lhůty pro správní řízení. Důvodem bylo vydání rozhodnutí v roce 2021, které trvalo dle předložených dat celkem 79 kalendářních dní. Právě za účelem eliminace takových „extrémních“ hodnot, byla provedena i analýza pomocí statistického dalšího ukazatele – mediánu.

6.2 Rozhodnutí dle § 3 odst. 4

Znění § 3 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Pozemky, které nejsou uvedeny v odstavci 1, může orgán státní správy lesů na návrh vlastníka pozemku nebo s jeho souhlasem prohlásit rozhodnutím za pozemky určené k plnění funkcí lesa. Ustanovení zvláštních předpisů nejsou tím dotčena.“*

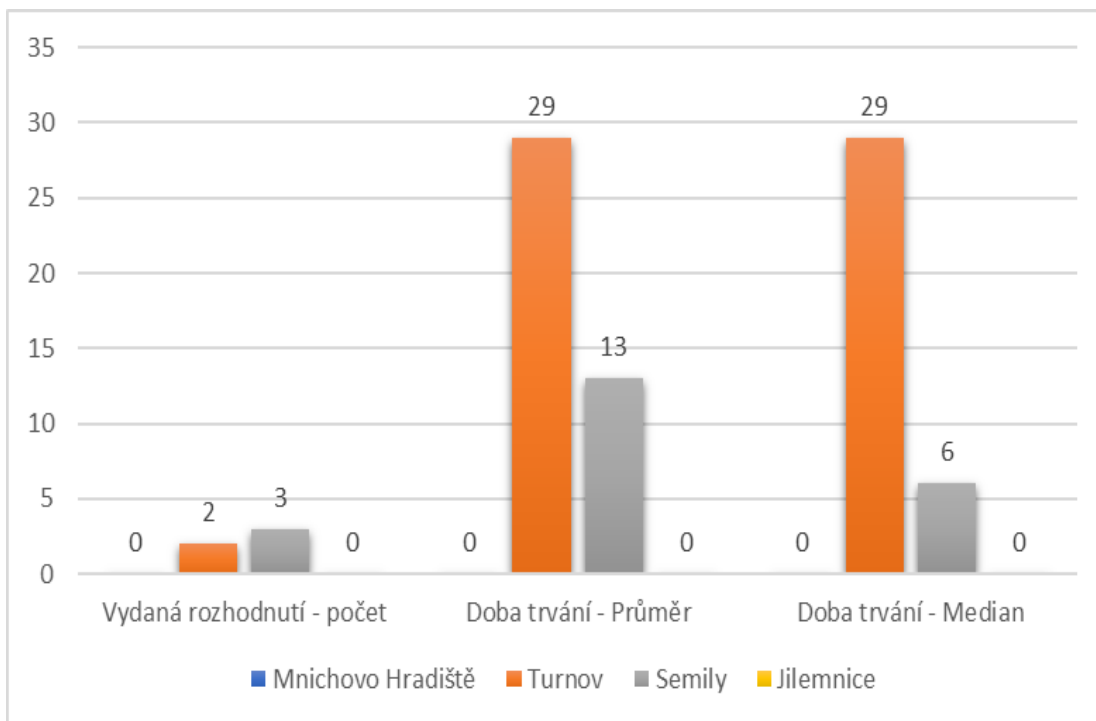
Jak již bylo zmíněno v předchozí podkapitole, lesní zákon v § 3 odst. 1 písmeni a) taxativně vyjmenovává pozemky, které se považují za pozemky určené k plnění funkcí lesa. Ustanovením § 3 odst. 1 písm. b) lesní zákon dále uvádí, že pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou i zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace (hole), s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, a lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí zemědělského půdního fondu a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství (dále jen "jiné pozemky"). U těchto pozemků může orgán státní

správy lesů nařídít označení jejich příslušnosti k pozemkům určeným k plnění funkcí lesa.“ S tímto ustanovením souvisí právě § 3 odst. 4 lesního zákona, který orgánu státní správy lesů umožňuje, aby na návrh vlastníka pozemku nebo s jeho souhlasem (tedy na návrh jiné osoby, než je vlastník pozemku) prohlásil rozhodnutím pozemek, který není lesním nebo jiným pozemkem ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 lesního zákona, za pozemek určený k plnění funkcí lesa. Podmínkou však je, že pozemek není součástí zemědělského půdního fondu, ledaže by k tomu orgán ochrany ZPF dal souhlas. [30]

Analýzou dat bylo zjištěno, že pouze dvě ORP ze zkoumaných čtyřech, vydaly rozhodnutí podle § 3 odst. 4 lesního zákona. Celkem tyto správní orgány během zkoumaného období vydaly pět rozhodnutí dle tohoto ustanovení a tyto včetně analýzy lhůt potřebných pro jejich vydání jsou uvedeny v tabulce číslo 10 a pro lepší přehlednost vyobrazeny pomocí grafu č. 5.

ORP	Rozhodnutí podle § 3 odst. 4 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	0	0	0
Turnov	2	29	29
Semily	3	13	6
Jilemnice	0	0	0

Tabulka č. 10 – Sumarizace dat k ustanovení § 3 odst. 4 lesního zákona

Graf č. 5 – Grafické znázornění sumarizovaných dat § 3 odst. 4 lesního zákona

Dále z uvedených dat vyplývá, že počet řízení vedených za účelem prohlášení pozemků, které nejsou uvedeny v § 3 odst. 1 lesního zákona je velmi nízký a ve všech pěti případech byly dodrženy lhůty pro vedení správních řízení stanovené zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád v § 80.

6.3 Rozhodnutí dle § 12 odst. 3 LZ

Znění § 12 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Dělení lesních pozemků, při kterém výměra jednoho dílu klesne pod 1 ha, vyžaduje souhlas orgánu státní správy lesů. Orgán státní správy lesů souhlas nevydá, jestliže by dělením vznikly pozemky nevhodného tvaru nebo velikosti, neumožňující řádné hospodaření v lese.“*

Řízení vedená na základě žádosti podané správnímu orgánu podle ustanovení § 12 odst. 3 lesního zákona (řízení návrhová) jsou z pohledu orgánu státní správy lesů relativně velmi složitá a výsledné rozhodnutí je ovlivněno správním uvážením toho jednoho konkrétního orgánu, respektive přímo samotného úředníka, který je v souladu s tímto ustanovením povinen dbát toho, aby navrženým dělením nedošlo k omezení či zamezení řádného lesnického hospodaření na všech částech děleného pozemku. V tomto smyslu se rozumí především to, aby nevznikaly lesní pozemky o velmi malých výměrách, na kterých by nebylo možné smysluplné pěstování lesních porostů, či úzké pozemkové pruhy, přestože by svou konečnou výměrou tabulkově zakládaly předpoklad pro možné lesnické hospodaření, a podobně.

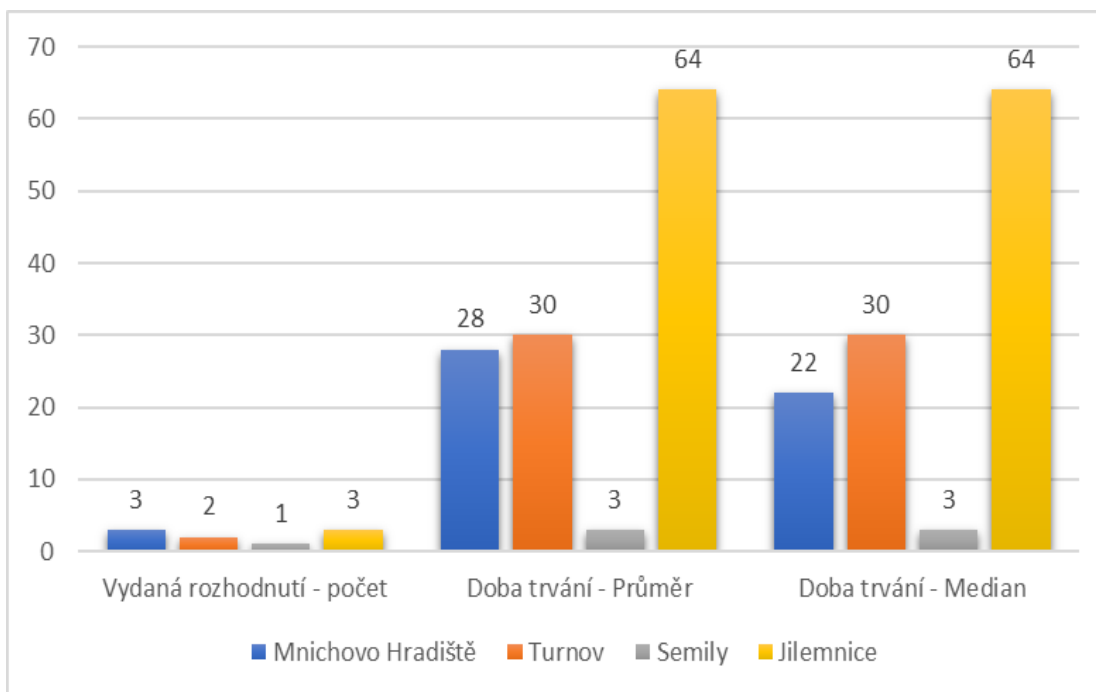
O složitosti a nutnosti posouzení každé jednotlivé žádosti přímo v terénu a požadavky na komplexní znalosti problematiky ochrany lesů a lesnického hospodaření hovoří i platná judikatura. Konkrétně lze předložit rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 30 Ca 302/2002-107 ze dne 6. 10. 2005. Sbíрка rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 1539/2008 Sb. NSS, sešit 4/2008 k pojmu pozemek nevhodné velikosti k § 12 odst. 3 lesního zákona: *„Pojem „pozemek nevhodné velikosti“ užitý v § 12 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., lesního zákona, je neurčitý právní pojem, který je povinen orgán státní správy lesů vyložit a zabývat se tím, zda jsou v konkrétním případě splněny podmínky uvedené v citovaném ustanovení.“* [31]

Zároveň je nutné dodat, že k dělení pozemků všeobecně se váže ustanovení § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). V tomto ustanovení však schází výslovný odkaz na § 12 odst. 3 lesního zákona jako na ustanovení zvláštního právního předpisu, kterým by souhlas orgánu státní správy lesa nahrazoval územní rozhodnutí o dělení lesních pozemků. Nelze tak z něho dovodit, že dělení lesních pozemků pro účely lesního hospodaření již nepodléhá územnímu rozhodnutí o dělení pozemků. [32]

Pokud se zaměříme na počty vydaných rozhodnutí podle tohoto ustanovení lesního zákona zjistíme, že se nejedná o relativně příliš častá řízení. Přestože v tomto případě každý analyzovaný správní orgán vedl během sledovaného období alespoň jedno správní řízení, počty vydaných rozhodnutí jsou k této problematice v řádech nízkých jednotek. Sumarizaci a rozbor dat obsahuje tabulka č. 11 a sloupcový graf č. 6.

ORP	Rozhodnutí podle § 12 odst. 3 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	3	28	22
Turnov	2	30	30
Semily	1	3	3
Jilemnice	3	64	64

Tabulka č. 11 – sumarizace dat k ustanovení § 12 odst. 3 lesního zákona

Graf č. 6 – grafické znázornění sumarizovaných dat § 12 odst. 3 lesního zákona

Z výše uvedených dat vyplývá, že jednomu případu nebylo v průměru správním orgánem dodrženo lhůt pro vydání správního. Ovlivnění statistického vyjádření této doby však pramení z malého počtu vedených řízení, z nichž v jednom případě došlo statisticky skutečně k výraznému překročení 30denní lhůty stanovené správním řád. Nejsou nám však známa data, zda nebylo využito institutu prodloužení správních lhůt v mimořádně složitých případech nebo zda nebylo správní řízení přerušeno například z důvodu výzvy k doplnění podkladů žádosti a podobně, což by v takto obecně relativně složitém správním řízení bylo pravděpodobné.

6.4 Rozhodnutí podle § 17 odst. 1 LZ

Znění § 17 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Žadatel, jemuž bylo povoleno trvalé nebo dočasné odnětí, je povinen zaplatit poplatek za odnětí (dále jen "poplatek"). Výši poplatku stanoví podle přílohy k tomuto zákonu orgán státní správy lesů v rozhodnutí podle § 13 odst. 1“*

K vydání rozhodnutí je dle ustanovení tohoto § lesního zákona kompetentní příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ve smyslu ustanovení § 48 odst. 1 písm. d) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon). Ze znění příslušného písmene § 48 lesního zákona však vyplývá, že kompetence příslušného ORP se nevztahují pouze na stanovení výše poplatku za odnětí pozemků plnění funkcí lesa tak, jak uvádí § 17 odst. 1 lesního zákona. V podstatě dle ustanovení § 48 odst. 1 písm. d) lesního zákona příslušný správní orgán vede na základě jemu předložené žádosti a příslušných příloh správní řízení ve smyslu ustanovení celého třetího a čtvrtého oddílu lesního zákona, tedy podle §§ 15–18 lesního zákona. Výsledkem případného správního řízení vedeného dle těchto §§ lesního zákona není pouze předepsání poplatku za odnětí pozemků plnění

funkcí lesa, jak to primárně uvádí § 17 odst. 1 lesního zákona, ale komplexní rozhodnutí upravující institut odnětí pozemků plnění funkcí lesa dle lesního zákona. Vedení správních řízení podle výše zmíněných ustanovení lesního zákona bývá velmi obsáhlým správním aktem. Zároveň se žádosti o odnětí či omezení PUPFL podávají v souladu s platnou vyhláškou Ministerstva zemědělství ze dne 18. března 1996 č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Rozhodování o odnětí či omezení pozemků plnění funkcí lesa vede k jejich uvolnění pro jiné využívání, než jaké je jim stanoveno lesním zákonem (§ 13 odst. 1 lesního zákona výslovně uvádí větu „*Jejich využití (myšleno pozemků určených k plnění funkcí lesa) k jiným účelům je zakázáno*“. Kdo tedy nehosподаří na lesních pozemcích podle příslušných ustanovení lesního zákona, dopouští přestupku právě na úseku lesního zákona ve smyslu ustanovení § 54.

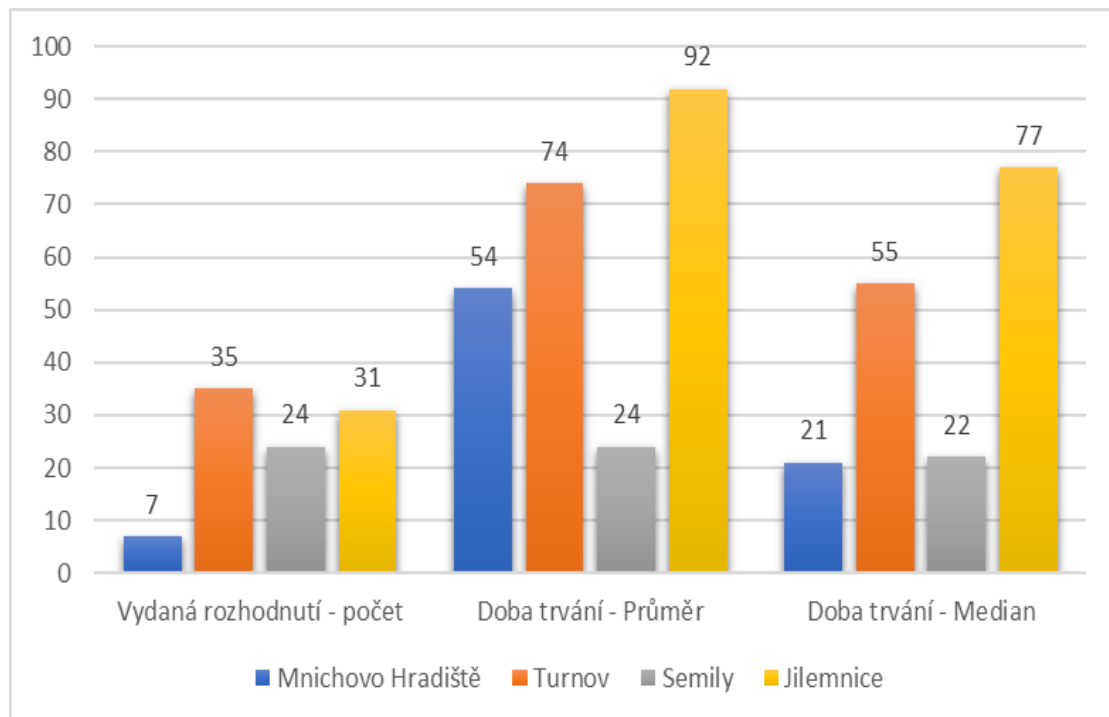
Paradoxem je, že dle výkladu práva žadatel o odnětí či omezení PUPFL nemusí předkládat společně s žádostí náležitosti stanovené vyhláškou. Tím nicméně dojde k situaci, kdy si podklady, u kterých je to možné, musí obstarat orgán státní správy lesů. Podklady, které si orgán státní správy lesů obstarat nemůže, si vyžádá podle ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu na žadateli po podání žádosti. Toto ustanovení obsahuje jednak zásadu procesní ekonomie a jedna zásadu povinné součinnosti správního orgánu s dotčenými osobami při opatřování podkladů rozhodnutí. [33] Pojem „nemůže si obstarat sám“ uvedený ve správním řádu není pojmem určitým (jde o pojem vágní) a skutečnosti, zdali si podklady může opatřit správní orgán sám, je na jeho správním uvážení. [34]

Správní řízení o odnětí či omezení PUPFL vyžaduje na pracovníku státní správy lesů komplexní znalosti nejen lesního zákona, ale relativně velkého množství dalších právních předpisů a postupů, aby nebylo správní

řízení odvedeno protiprávně a ve výsledku neplatně. Zároveň z vyšetřených dat vyplývá, že se jednoznačně jedná a správní řízení, která prvoinstanční orgány státní správy lesů řeší během své správní činnosti nejčastěji. Analyzovaná data jsou uvedena v následující tabulce č. 12 a grafu č. 7.

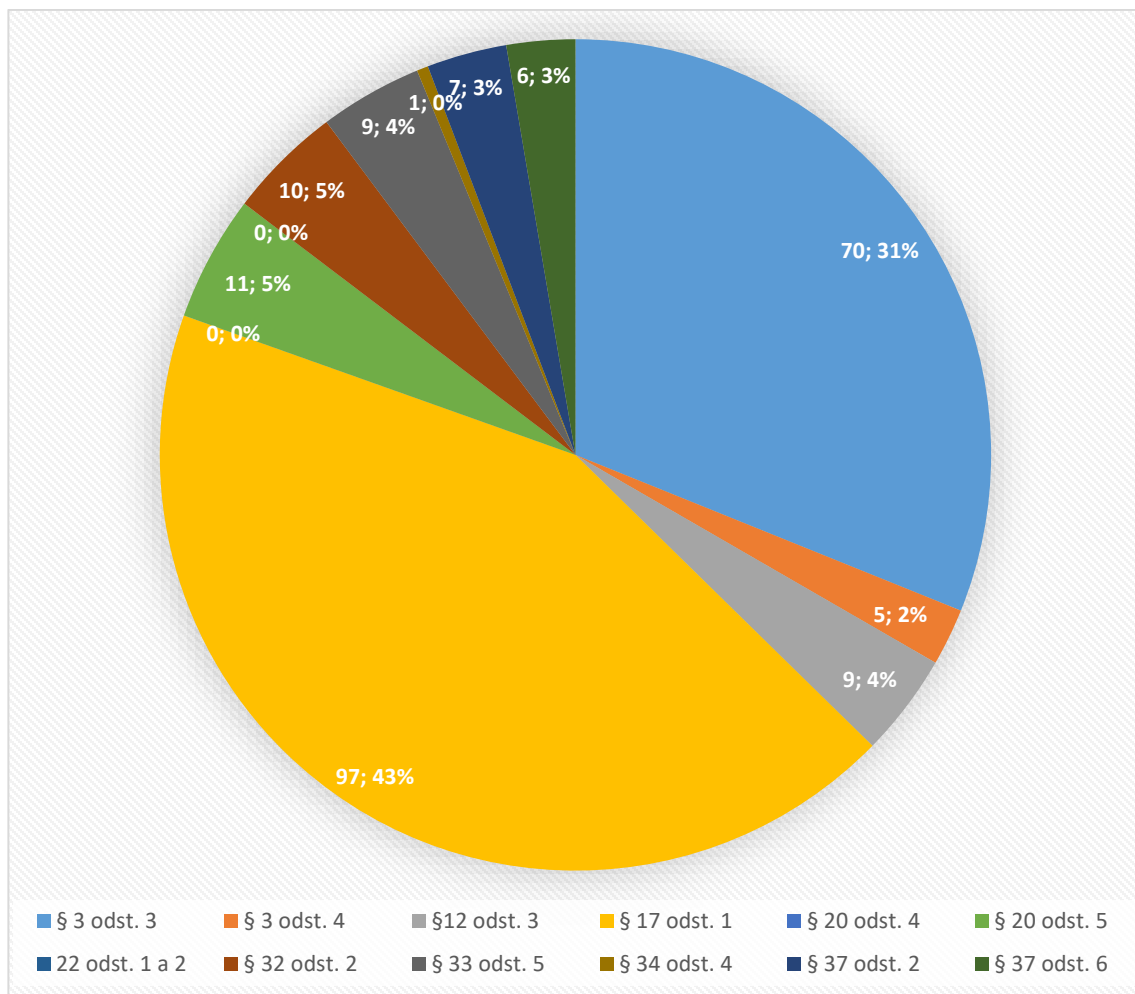
ORP	Rozhodnutí podle §§ 15-18 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	7	54	21
Turnov	35	74	55
Semily	24	24	22
Jilemnice	31	92	77

Tabulka č. 12 – sumarizace dat k ustanovení §§ 15-18 LZ

Graf č. 7 – grafické znázornění sumarizovaných dat k §§ 15-18 LZ

Z uvedených dat lze jednoznačně vyčíst, že v rámci činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů se jedná o nejvíce zastoupenou činnost, která je velmi náročná na schopnosti a znalosti celkové problematiky jednotlivých pracovníků těchto správních orgánů (viz graf 8.).

Graf č. 8 – Koláčový graf – procentuální zastoupení vydaných rozhodnutí dle lesního zákona

O náročnosti vedených správních řízení vypovídají i průměrné délky těchto řízení. Obec s rozšířenou působností Turnov měla v rámci šetřených dat nejvíce vydaných rozhodnutí o odnětí či omezení PUPFL, a zároveň však i druhou nejdelší průměrnou dobu potřebnou k vedení řízení a vydání těchto

rozhodnutí. Po provedení bližší analýzy bylo zjištěno, že v roce 2020 byla státní správa lesů na této obci s rozšířenou působností vykonávána novým pracovníkem. Zároveň v jarním období tohoto roku došlo k hromadnému podávání žádostí ve věci odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa pod stavbami rekreačních chat, situovaných na lesních pozemcích v oblasti troskovických rybníků na území Chráněné krajinné oblasti Český ráj. Vlastníci uvedených rekreačních chat, na popud vlastníka dotčených lesních pozemků, tak prakticky zahltili správní orgán těmito žádostmi v relativně krátkém časovém úseku, čímž se náročnost na koordinaci a dodržení požadavků na vedení správního řízení velmi výrazně zkomplikovala a vyplynuly z této skutečnosti právě ony dlouhé lhůty nevyhovující požadavkům daným správním řádem. Přestože by se dle získaných dat dalo polemizovat o nečinnosti správního orgánu, jak je definována § 80 správního řádu, byla v tomto případě vyvíjena snaha značná. V tomto případě by však bylo vhodnější zahájená řízení zastavit ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu: *„Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení“*, jelikož v naprosté většině případů byly žádosti o odnětí lesních pozemků podávány správnímu orgánu bez příslušných náležitostí stanovených vyhl. č. 77/1996 Sb. a správní orgán musel žadatele vyzývat k doplnění.

6.5 Rozhodnutí dle § 20 odst. 5 LZ

Znění § 20 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Organizované nebo hromadné sportovní akce lze v lese konat na základě oznámení orgánu státní správy lesů. V oznámení, které musí být předloženo nejméně 30 dnů před dnem konání této akce, pořadatel uvede místo a termín konání této akce, předpokládaný počet*

účastníků, způsob zajištění a souhlas vlastníka lesa. Orgán státní správy lesů může do 15 dnů ode dne doručení oznámení stanovit doplňující podmínky. Ustanovení odstavce 1 písm. g) a j) a odstavce 4 nejsou dotčena.“

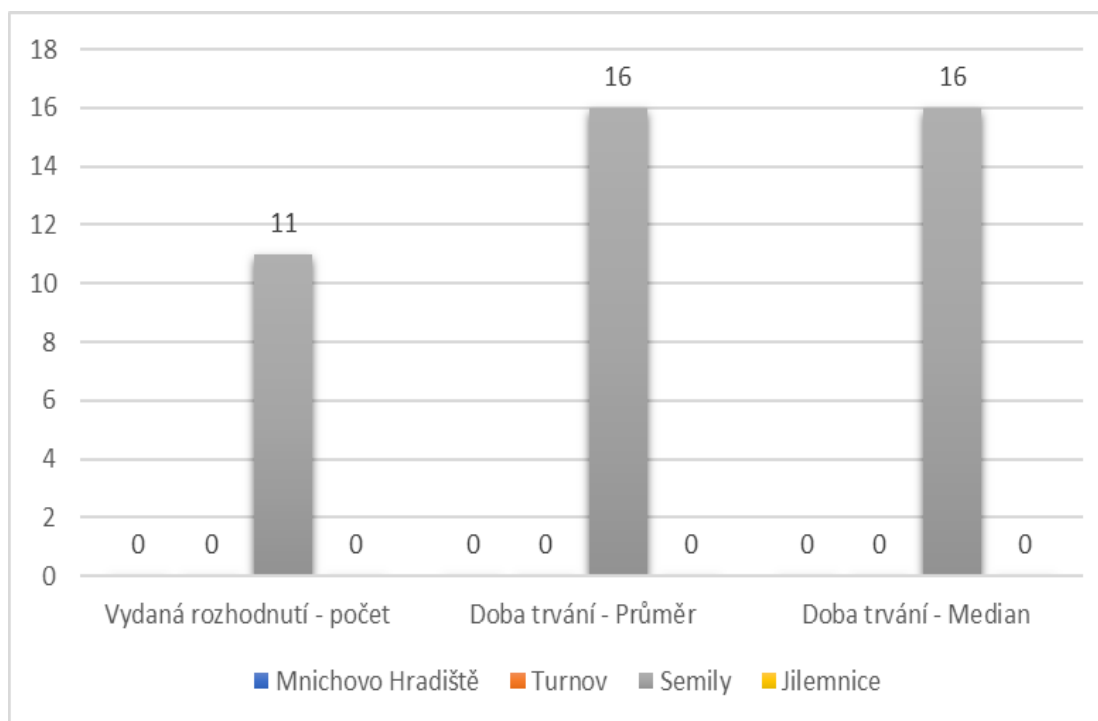
Ustanovení § 20 odst. 5 lesního zákona přímo nezakládá správnímu orgánu povinnost vést správní řízení a vydat rozhodnutím doplňující podmínky k oznámení o konání organizované nebo hromadné sportovní akce v lese. Oproti tomu organizátorovi případné akce naplňující charakteristiku uvedenou v tomto ustanovení lesní zákon přímo stanovuje povinnost konání takové akce oznámit příslušnému orgánu státní správy lesů nejméně 30 dnů před termínem jejího konání.

V praxi se jedná mnohdy o situace, kdy jsou správnímu orgánu oznamovány během let obdobné akce organizované jedním spolkem, skupinou či jednotlivci. Bývají to zpravidla orientační běhy či naučné stezky pro děti a společně s žádostí musí mimo jiné žadatel předložit písemný souhlas vlastníků lesních pozemků, kteří svůj souhlas mnohdy sami váží na splnění podmínek a záruk (obvykle státní lesy), a správní orgán tak ve většině případů vezme oznámení na vědomí, případně poučí oznamovatele jinak.

Zároveň je tento správní orgán nucen své rozhodnutí o stanovení podmínek vydat v 15denní lhůtě od dne doručení oznámení, což je dle komentáře k lesnímu zákonu pravomoc spíš iluzorní, protože o jejich stanovení je orgán státní správy lesů povinen rozhodovat ve správním řízení a pro vydání rozhodnutí je 15denní lhůta naprosto nedostatečná. [35]

ORP	Rozhodnutí podle § 20 odst. 5 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	0	0	0
Turnov	0	0	0
Semily	11	16	16
Jilemnice	0	0	0

Tabulka č. 13 – sumarizace dat k ustanovení § 20 odst. 5 lesního zákona

Graf č. 9 – grafické znázornění dat § 20 odst. 5 lesního zákona

Ze získaných dat jasně vyplývá, že jediným správním orgánem státní správy lesů, který za zkoumané období vydal rozhodnutí podle § 20 odst. 5 lesního zákona, kterým stanovil podmínky konání hromadné nebo sportovní akce v lese, byl obecní úřad obce s rozšířenou působností Semily. Tento správní orgán během analyzovaných tří let vydal celkem 11 správních

rozhodnutí. Po podrobnějším prostudování knihy správních rozhodnutí je patrné, že naprostá většina rozhodnutí o stanovení podmínek konání sportovních akcí v lese a jeho ochranném pásmu se týkala místních motoklubů a organizované sportovní akce měly v těchto případech charakter motokrosových závodů. Je tedy pochopitelné, že pro udržení ochrany lesních pozemků je v takovém případě nutné využít veškerých dostupných prostředků, které správnímu orgánu zákon umožňuje. Zároveň z dat vyplývá zajímavost ta, že přestože se může zdát, že byly dodrženy lhůty pro vydání správního rozhodnutí podle správního řádu, překračují tyto průměrné lhůty o jeden den 15denní lhůtu stanovenou samotným ustanovením § 20 odst. 5 lesního zákona (problematiku stanovení této lhůty lesním zákonem jsem již zmiňoval na straně 46 této diplomové práce).

6.6 Rozhodnutí podle § 32 odst. 2 LZ

§ 32 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zní takto: „*Na likvidaci klestí a dalších těžebních zbytků, prováděnou za účelem splnění povinností podle odstavce 1 písm. b), se nevztahují právní předpisy o ochraně ovzduší. Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o odpadech.*“

Znění ustanovení tohoto § a odstavce však evidentně obsahem významově neodpovídá ustanovení v § 48 odst. 1 písm. h) lesního, dle kterého obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje o uložení opatření v případech mimořádných okolností, pokud nepřesahují jejich správní obvod. V důsledku tohoto bylo provedeno šetření změn lesního zákona, na základě, kterého vyšlo najevo, že dne 31.10.2019 byl vydán zákon č. 314/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tímto zákonem došlo mimo jiné k aktualizacím § 32 lesního

zákona a zákon č. 314/2019 Sb. ve svém bodě 12. zní takto: „V § 32 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámek pod čarou č. 39 a 40 zní:

"(2) Na likvidaci klesti a dalších těžebních zbytků, prováděnou za účelem splnění povinnosti podle odstavce 1 písm. b), se nevztahují právní předpisy o ochraně ovzduší(39). Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o odpadech(40).“

Z uvedeného vyplývá, že ustanovení § 48 odst. 1 písmene h) lesního zákona, podle kterého obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje o uložení opatření v případech mimořádných okolností, pokud nepřesahují jejich správní obvod, vydává tato rozhodnutí podle ustanovení § 32 odst. 3 lesního zákona, v aktuálně platném znění, a tento zní: *„Při vzniku mimořádných okolností a nepředvídaných škod v lese (větrné a sněhové kalamity, přemnožení škůdců, nebezpečí vzniku požárů v období sucha apod.) je vlastník lesa povinen činit bezodkladná opatření k jejich odstranění a pro zmírnění jejich následků. Orgán státní správy lesů může vlastníku lesa nařídit tato opatření:*

a) omezení nebo zastavení jiných těžeb než těžeb nahodilých ve stanoveném rozsahu a termínu a zpracování těžeb nahodilých ve stanoveném rozsahu a termínu,

b) provedení ochranného zásahu směřujícího k zastavení šíření nebo k hubení škodlivých organismů,

c) zničení napadených semen a sazenic,

d) průkazné označování a evidenci vytěženého dřeva,

e) omezení nakládání se dřevem, semeny nebo sazenicemi lesních dřevin.“

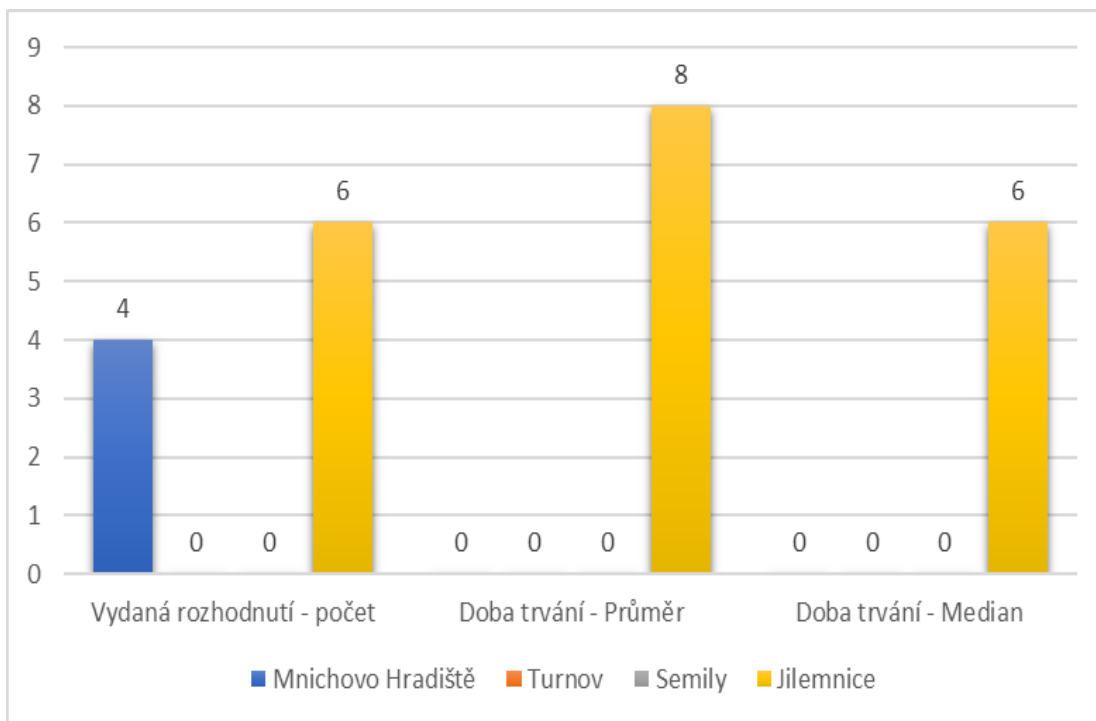
Jak ze znění tohoto ustanovení lesního zákona vyplývá, jedná se především o nástroj k zabezpečení ochrany lesních porostů. V posledních letech se toto ustanovení vztahuje především na snahu zastavit a vyřešit

kůrovcovou kalamitu ve smrkových monokulturách nejen v České republice, ale i zbytku střední Evropy.

Mimo využívání tohoto ustanovení lesního za účelem „přinucení“ vlastníků lesů činit účinná opatření za účelem ochrany lesních porostů, jsem se v praxi setkal ještě s využíváním upozornění formou dopisů, rozesílaných příslušným vlastníkům na základě prováděné kontrolní činnosti orgánem státní správy lesů. Tento dopis tak neměl charakter správního rozhodnutí a byl jakýmsi upozorněním na kroky, které by mohli být učiněny proti vlastníku lesů, který neplní své vlastnické povinnosti stanovené lesním zákonem. Na základě této mé osobní zkušenosti se tak lze vzhledem k získaným datům domnívat, že stejně jako orgán státní správy lesů v Turnově, tak i orgán státní správy lesů v Semilech využívají právě druhou zmíněnou variantu upozornění vlastníka na případný problém ve jeho lesích, jelikož tyto dva správní orgány nevydaly v šetřeném období ani jedno rozhodnutí podle ustanovení § 32 odst. 2 lesního zákona – viz. tabulka č. 14 a graf č. 10.

ORP	Rozhodnutí podle § 32 odst. 2 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	4	0	0
Turnov	0	0	0
Semily	0	0	0
Jilemnice	6	8	6

Tabulka č. 14 – Sumarizace dat k ustanovení § 32 odst. 2 lesního zákona

Graf č. 10 – Grafické znázornění dat § 32 odst. 2 lesního zákona

Z provedené podrobnější analýzy získaných dat z ORP Mnichovo Hradiště a Jilemnice vyplývá, že vedená řízení podle § 32 odst. 2 lesního zákona mají velmi charakteristické rysy, především co se délky vedení správního řízení týče. Rozhodnutí podle ustanovení tohoto § lesního zákona byla vydávána formou tak zvaného příkazu. Tento právní institut umožňuje a upravuje je užívání zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v ustanovení § 150.

§ 150 odst. 1 správního řádu uvádí, že povinnost v řízení z moci úřední lze uložit formou písemného příkazu, který může orgán činný ve správním řízení vydat v případě, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné. V takovém případě může být vydání příkazu prvním úkonem v řízení. Zároveň odstavec 2. téhož § uvádí, že v řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořizovaný podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjišťování, pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou

úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení se s obsahem protokolu řádně vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu. Ve smyslu tohoto ustanovení je v případě oprávněnou osobou příslušný úředník orgánu státní správy lesů (obce s rozšířenou působností) místně příslušný ve správním obvodu orgánu státní správy lesů, kterým je území spravované obcí s rozšířenou působností, a věcně příslušný ve smyslu ustanovení § 48 odst. 2 písm. i) lesního zákona.

Z těchto informací a analyzovaných dat lze jasně dedukovat, že orgán státní správy lesů Mnichovo Hradiště vydával rozhodnutí podle § 32 odst. 2 lesního zákona formou příkazu podle ustanovení § 150 správního řádu jakožto první úkon řízení na základě provedeného dozoru, který mu je uložen lesním zákonem.

Oproti tomu orgán státní správy lesů Jilemnice zcela evidentně postupoval sice téměř totožně jako orgán předchozí, avšak s tím rozdílem, že ve smyslu ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu neučinil vydání příkazu jako první krok správního řízení, ale účastníku řízení zahájení správního řízení nejprve oznámil zvláštní písemností.

6.7 Rozhodnutí dle § 33 odst. 5 LZ

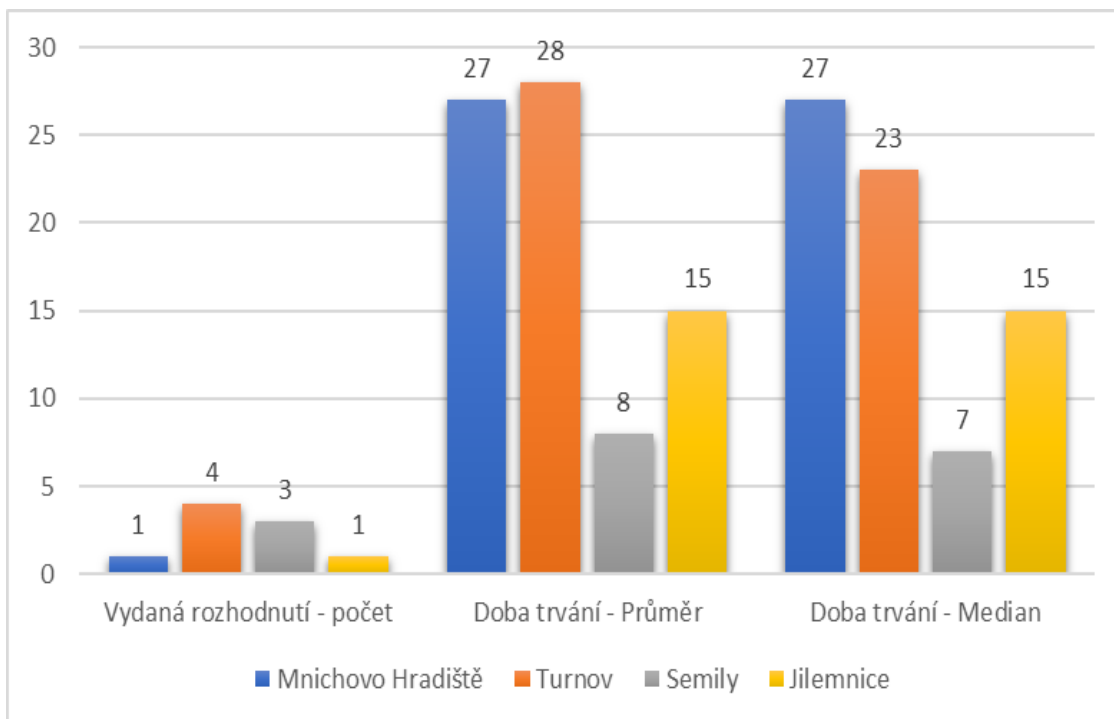
Znění § 33 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Provádět těžbu mýtní úmyslnou v lesních porostech lesa vysokého mladších než 80 let nebo lesa nízkého a středního mladších než 20 let je zakázáno. V odůvodněných případech, jako jsou zejména ohrožené lesní porosty, lesní porosty přípravných nebo rychle*

rostoucích dřevin, může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit výjimku z tohoto zákazu.“

V opodstatněných případech lze během schvalování lesních hospodářských plánů, zpracovávání lesních hospodářských osnov nebo na žádost vlastníka lesa povolit výjimku ze zákazu provádět těžbu v porostech do určitého věku. Ustanovení tohoto § lesního zákona hovoří zřetelně a z provedeního šetření vyplývá, že každý ze zkoumaných orgánů státní správy lesů vydal ve stanoveném období alespoň jedno správního rozhodnutí podle tohoto ustanovení lesního zákona – více v tabulce č. 15 a grafu č. 11.

ORP	Rozhodnutí podle § 33 odst. 5 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	1	27	27
Turnov	4	28	23
Semily	3	8	7
Jilemnice	1	15	15

Tabulka č. 15 – Sumarizace dat k ustanovení § 33 odst. 5 lesního zákona

Graf č. 11 – Grafické znázornění dat § 33 odst. 5 lesního zákona

Proti žádnému z těchto rozhodnutí nebylo podáno odvolání a všechna byla vyřízena ve lhůtách stanovených pro správní řízení správním řádem.

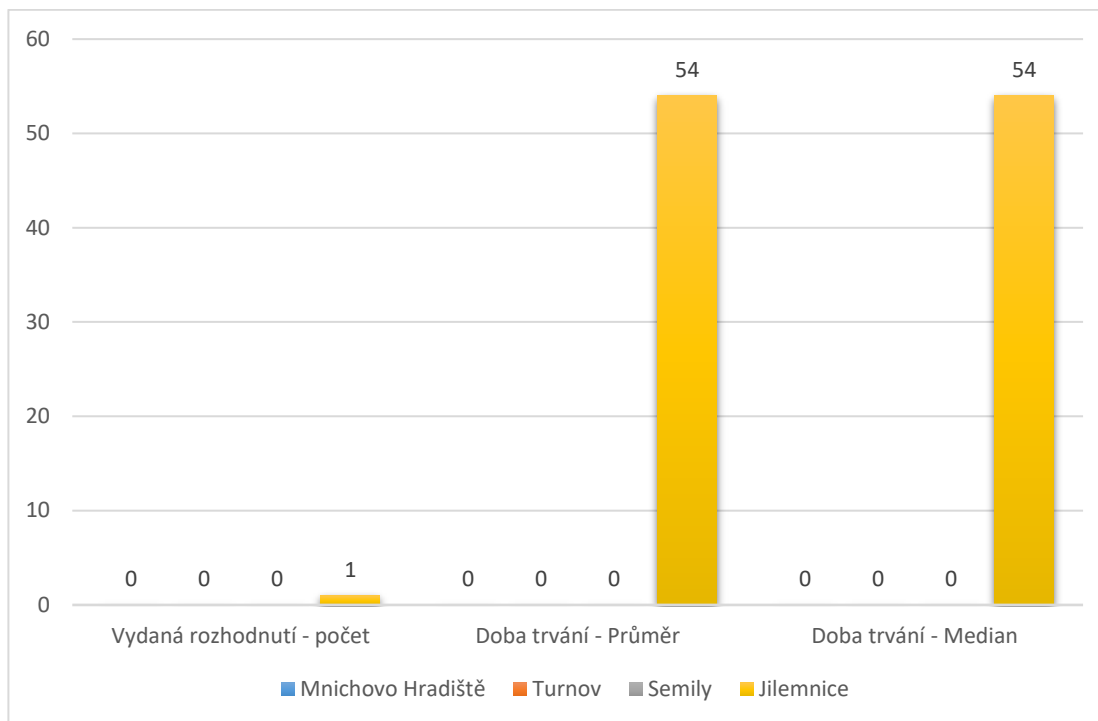
6.8 Rozhodnutí podle § 34 odst. 4 LZ

Znění § 33 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): „*Dobu, rozsah a trvání užívání cizích pozemků k lesní dopravě a výši náhrady je vlastník lesa, nebo osoba provádějící činnost v zájmu vlastníka lesa, povinen předem dohodnout s vlastníkem, popřípadě nájemcem dotčených pozemků. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích a o výši náhrady orgán státní správy lesů.*“

Výklad tohoto ustanovení lesního zákona hovoří veskrze o tom, že správní orgán rozhodne o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích a o výši náhrady, z čehož vyplývá skutečnost, že rozhodnutí vydávaná podle § 34 odst. 4 lesního zákona pojednávají o budoucí činnosti. Ustanovení tohoto § lesního zákona tak nelze využít pro případy, kdy případnou dopravou primárně související s lesní dopravou došlo k poškození pozemků jiného vlastníka. Taková situace nebude posuzována a řešena podle lesního zákona, ale v občanskoprávním sporu podle ustanovení §§ 2909 a 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. § 34 odst. 3 lesního zákona uvádí, že „Nelze-li účelu dosáhnout jinak, je vlastník lesa nebo osoba provádějící činnost v zájmu vlastníka lesa oprávněn v odůvodněných případech na nezbytnou dobu, v nezbytném rozsahu, ve vhodné době a za náhradu užívat cizí pozemky k lesní dopravě. Tím není dotčena jeho odpovědnost za způsobenou škodu podle zvláštních předpisů.“ Poslední větou tohoto odstavce je tak výslovně stanoveno, že odpovědnost za škodu způsobenou lesní dopravou, že není dotčena odpovědnost za způsobenou škodu podle zvláštních předpisů, kterým je v tomto případě právě občanský zákoník.

ORP	Rozhodnutí podle § 34 odst. 4 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	0	0	0
Turnov	0	0	0
Semily	0	0	0
Jilemnice	1	54	54

Tabulka č. 16 – Sumarizace dat k ustanovení § 34 odst. 4 lesního zákona

Graf č. 12 – Grafické znázornění dat § 34 odst. 4 lesního zákona

V praxi je užití a vydání rozhodnutí podle § 34 odst. 4 lesního zákona spíše výjimkou, než aby se jednalo o časté správní řízení. Toto vyplývá i ze zjištěných dat. Jediné rozhodnutí vydané za zkoumané období bylo vydání správním orgánem v Jilemnici. Zároveň si lze povšimnout délky trvání správního řízení, která byla zapříčiněna jeho celkovou náročností a v souladu s ustanovením § 71 správního řádu bylo k základní 30denní lhůtě připočteno 24 dní, čímž byly splněny požadavky stanovené správním řádem.

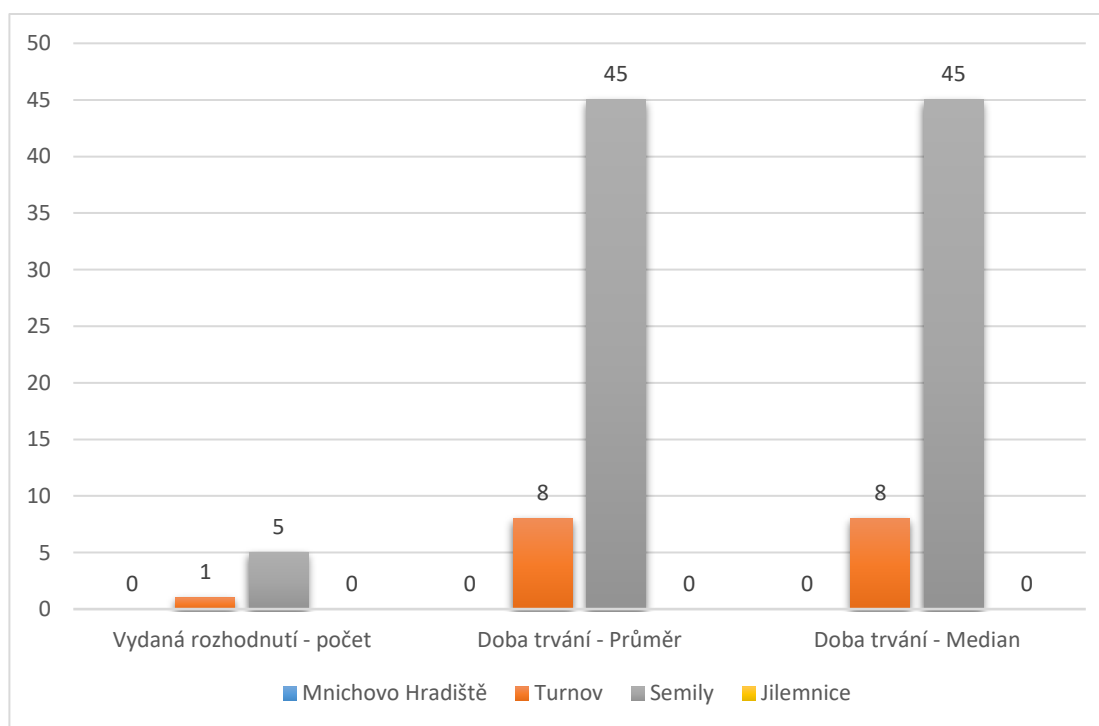
6.9 Rozhodnutí podle § 37 odst. 2 LZ

Znění § 37 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): „Odborným lesním hospodářem

může být fyzická osoba nebo právnická osoba, která má k této činnosti licenci udělenou orgánem státní správy lesů podle hlavy šesté tohoto zákona.“

ORP	Rozhodnutí podle § 37 odst. 2 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	1	23	23
Turnov	1	9	9
Semily	3	6	8
Jilemnice	2	18	18

Tabulka č. 17 – Sumarizace dat k ustanovení § 37 odst. 2 lesního zákona

Graf č. 13 – Grafické znázornění dat § 37 odst. 2 lesního zákona

Odborným lesním hospodářem ve smyslu právní úpravy lesním zákonem může být osoba, které byla udělena licence k výkonu této činnosti podle ustanovení § 42 lesního zákona. Zněním § 42 lesního zákona jsou

upraveny primárně požadavky na vzdělání a praktické zkušenosti, na základě kterých smí orgán státní správy lesů licenci odborného lesního hospodáře žadateli vydat.

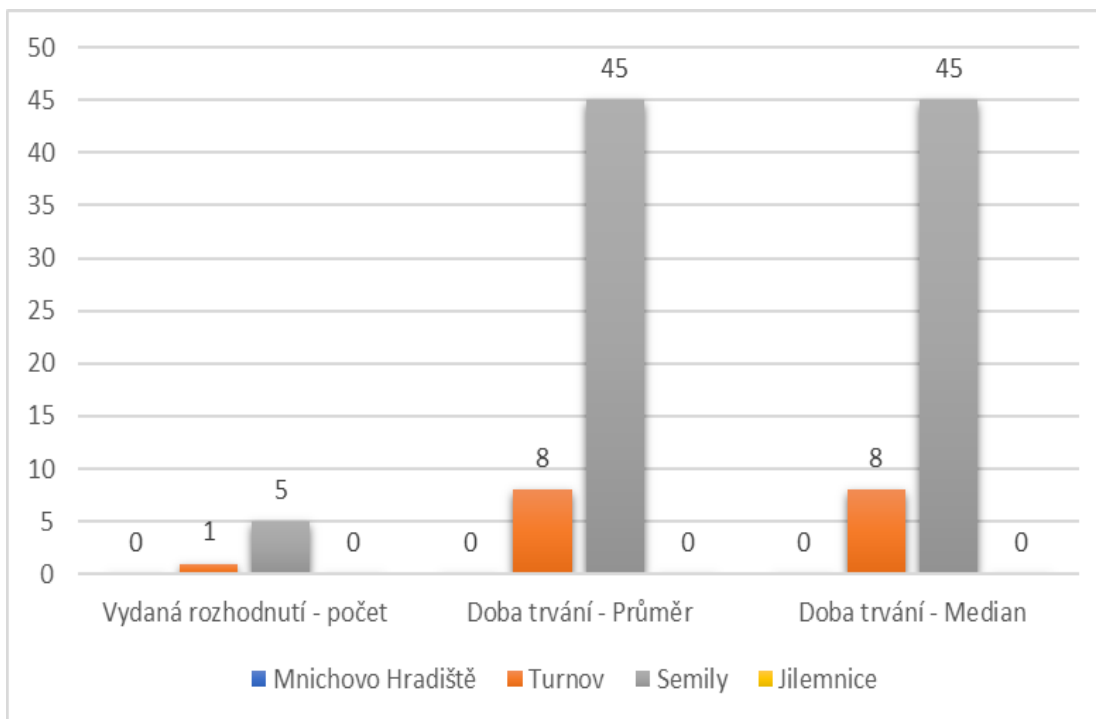
Z uvedených dat vyplývá, že vydávání rozhodnutí podle ustanovení § 37 odst. 2 lesního zákona je spíše výjimečnou správní činností prvoinstančních orgánů státní správy lesů.

6.10 Rozhodnutí podle § 37 odst. 6 LZ

Znění § 37 odst. 6 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): *„Pokud si vlastník lesa nevybere odborného lesního hospodáře sám, vykonává v lesích, pro které je stanovena povinnost zpracovat osnovy (§ 25 odst. 1), funkci odborného lesního hospodáře právnická osoba, která v určeném území vykonává právo hospodaření ve státních lesích, pokud orgán státní správy lesů nerozhodne o pověření jiné právnické nebo fyzické osoby. Pověření výkonem funkce odborného lesního hospodáře orgán státní správy lesů zruší na žádost pověřeného odborného lesního hospodáře nebo z vlastního podnětu, pokud pověřený odborný lesní hospodář neplní povinnosti stanovené tímto zákonem.“*

ORP	Rozhodnutí podle § 37 odst. 6 LZ		
	Vydaná rozhodnutí	Doba trvání Průměr	Doba trvání Medián
Mnichovo Hradiště	0	0	0
Turnov	1	8	8
Semily	5	45	45
Jilemnice	0	0	0

Tabulka č. 18 – Sumarizace dat k ustanovení § 37 odst. 6 lesního zákona

Graf č. 14 – Grafické znázornění dat § 37 odst. 6 lesního zákona

Podobně jako rozhodnutí v předchozím bodě, jsou i tato vydávána velmi výjimečně. K této skutečnosti přispívá i fakt, že odborného lesního hospodáře orgány státní správy lesů zpravidla ustanovují na dobu neurčitou. Možnost využít institutu doby neurčitě nepřímo upravuje ustanovení § 36 odst. 7 lesního zákona ve svém znění přímo uvádí: *„Pověření výkonem funkce odborného lesního hospodáře orgán státní správy lesů zruší na žádost pověřeného odborného lesního hospodáře nebo z vlastního podnětu, pokud pověřený odborný lesní hospodář neplní povinnosti stanovené tímto zákonem.“*

Tímto ustanovením je tak správnímu orgánu daná pravomoc, kdykoliv na základě žádosti samotného odborného lesního hospodáře nebo v případě, že dotyčný odborný lesní hospodář neplní své povinnosti, které jsou mu stanoveny. Tyto povinnosti však nejsou aktuálně žádnou právní úpravou souhrnně upraveny například v rámci jednoho § lesního zákona či souvisejícího právního předpisu.

Určitého souhrnu se můžeme dobrat v komentáři k lesnímu zákonu, na jehož základě dokáže orgán státní správy lesů celkem komplexně výkon činnosti odborného lesního hospodáře kontrolovat.

Oprávnění a povinnosti odborného lesního hospodáře:

(1) Povinnosti odborného lesního hospodáře jsou stanoveny lesním zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení.

(2) Podle lesního zákona odborný lesní hospodář

a) dává souhlas s těžbou v lesích, ve kterých vlastník lesa hospodaří bez schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy, a vyjadřuje se k návrhu těžby oznamované orgánu státní správy lesů (§ 33 odst. 3),

b) zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese (§ 37 odst. 1),

c) je povinen při výkonu činnosti důsledně dbát ochrany lesa a řádného v něm (§ 52).

(3) Z vyhlášek k provedení lesního zákona odborný lesní hospodář

a) se vyjadřuje k žádosti o odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa (§ 1 písm. k) vyhlášky č. 77/1996 Sb.),

b) spolupracuje s vlastníkem při zpracování projektu zalesnění (§ 2 odst. 2 vyhlášky č. 139/2004 Sb.),

c) vede evidenci o prováděných odborných úkonech a činnostech (§ 4 vyhlášky č. 100/1996 Sb.),

d) uvádí v oznámení nový porostní typ hospodářského souboru (§ 4 odst. 3 písm. b) nařízení vlády č. 147/2008 Sb.),

e) potvrzuje doklad o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin, použitého při zalesnění (§ 5 odst. 4 nařízení vlády č. 308/2004 Sb.),

f) vyjadřuje se k žádosti o vydání integrovaného povolení (příloha vyhl. č. 554/2002 Sb.)

(4) Závazná pravidla poskytování finančních příspěvků na hospodaření, která jsou přílohou zákona o státním rozpočtu, ukládají odbornému lesnímu hospodáři povinnost potvrzovat, že práce, na které vlastník lesa žádá příspěvek, jsou v soulasu s lesním zákonem, lesním hospodářským plánem nebo osnovami a že jsou provedeny kvalitně.

[36]

Uvedená práva a povinnosti odbornému lesnímu hospodáři vyplývají přímo z ustanovení § 37 lesního zákona. Znění § 37 doznalo relativně obsáhlých změn zákonem č. 314/2019 Sb., kterým se měnil zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Touto změnou lesního zákona byla mimo jiné nově dána příslušnému správnímu orgánu pravomoc podle § 37 odst. 6 z vlastního podnětu zrušit ustanovení odborného lesního hospodáře, pokud pověřený odborný lesní hospodář neplní povinnosti stanovené lesním zákonem. Zároveň byly touto změnou zákona taxativně vyčteny základní povinnosti odborného lesního hospodáře. Tyto povinnosti byly stanoveny novým odstavcem č. 8 k § 37 lesního zákona v tomto znění:

"(8) Základními povinnostmi odborného lesního hospodáře, jehož činnost podle odstavce 7 hradí stát, jsou

a) sledovat stav lesa, upozorňovat vlastníka lesa na výskyt škodlivých činitelů a na škody jimi způsobené, navrhnout nezbytná kontrolní a ochranná opatření a při zvýšeném výskytu škodlivých organismů prokazatelně informovat orgán státní správy lesů,

- b) upozorňovat vlastníka lesa na nutnost provedení těžby nahodilé, vyznačovat těžbu nahodilou, kterou je nutno provést, a doporučit termíny a způsoby jejího zpracování a způsoby asanace vytěženého dříví,
- c) navrhopvat vlastníku lesa vhodný způsob a postup obnovy lesa a doporučovat vhodný reprodukční materiál a vhodnou dřevinnou skladbu k obnově lesa,
- d) doporučovat vlastníku lesa provedení výchovných zásahů a na žádost vlastníka lesa zabezpečovat instruktáž k provedení výchovných zásahů v porostech do 40 let věku,
- e) na žádost vlastníka lesa vyznačovat těžbu mýtní úmyslnou a vyjadřovat se k návrhu těžby oznamované vlastníkem lesa orgánu státní správy lesů (§ 33 odst. 4),
- f) potvrzovat, zda činnosti, na jejichž provedení žádá vlastník lesa finanční prostředky podle zvláštních právních předpisů, jsou co do rozsahu a kvality provedeny v souladu s tímto zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení,
- g) na žádost vlastníka lesa spolupracovat s vlastníkem lesa při vedení lesní hospodářské evidence,
- h) na žádost vlastníka lesa poskytovat vlastníkovu lesa odborné informace a doporučení při ochraně lesů, pěstebních a těžebních činnostech, v oblasti finančních podpor na hospodaření v lesích, při zpracování návrhů lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov a dalších činnostech souvisejících s hospodařením v lesích,
- i) vést evidenci o prováděných odborných úkonech a činnostech, uchovávat doklady vztahující se k těmto úkonům a činnostem po dobu

nejméně 5 let a tuto evidenci včetně dokladů na vyžádání předložit orgánu státní správy lesů,

j) oznamovat orgánu státní správy lesů ukončení výkonu činnosti odborného lesního hospodáře, a to nejméně 30 dnů předem, pokud je mu tato skutečnost známa, jinak neprodleně po tom, co se o této skutečnosti dozví,

k) prokazatelně upozorňovat vlastníka lesa na porušení povinností stanovených tímto zákonem; pokud povaha porušené povinnosti umožňuje nápravu a vlastník lesa ji nesjednává v rozsahu a v termínu uvedeném v upozornění odborného lesního hospodáře, je odborný lesní hospodář povinen oznámit tuto skutečnost orgánu státní správy lesů.

Novelizace lesního zákona v tomto ohledu stanovila pro § 37 ještě další dva nové odstavce (odst. 9 a 10). Odst. 9 § 37 lesního zákona tak nově upravuje odborné úkony a činnosti odborného lesního hospodáře podle odstavce 8 písmene i), jako je sledování zdravotního stavu lesních porostů a upozorňování vlastníka na výskyt škodlivých organismů nebo zabezpečení instruktáže o provádění výchovných zásahů v porostech do 40 let věku. Odstavec 10 § 37 stanoví, že na odborného lesního hospodáře, jehož činnost hradí vlastník lesa, se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 8 písmenech a), b), c), f), h), i) a k) věty první.

Touto novelizací ze dne 31. října 2019 doznal lesní zákona nejen v ustanoveních týkajících se činnosti odborného lesního hospodáře významných změn. Tyto změny slouží nejen odborným lesním hospodářům, ale také poskytují správním orgánům více možností a pravomocí k usměrňování a vedení činností odborných lesních hospodářů.

6.11 Rozhodnutí vydávaná podle § 20 odst. 4 LZ a § 22 odst. 1 a 2 LZ

Znění § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon): „*Vlastník lesa může povolit výjimku ze zákazů uvedených v odstavci 1 písm. a) až k). Pokud by touto výjimkou byla porušena práva jiných vlastníků lesů, rozhodne na návrh vlastníka lesa orgán státní správy lesů.*“

Znění § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon):

„(1) Vlastníci nemovitostí nebo investoři staveb a zařízení jsou povinni provést na svůj náklad nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, zastíněním a lavinami z pozemků určených k plnění funkcí lesa; tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Rozsah a způsob zabezpečovacích opatření stanoví orgán státní správy lesů, pokud není podle zvláštních předpisů příslušný jiný orgán státní správy. Vlastník pozemků určených k plnění funkcí lesa je povinen provedení opatření strpět.

(2) Vyžaduje-li zajištění bezpečnosti osob a majetku kromě opatření uvedených v odstavci 1 i změnu ve způsobu hospodaření v lese nebo omezení ve využívání pozemků určených k plnění funkcí lesa, rozhodne orgán státní správy lesů o dalších opatřeních a určí, kdo ponese náklady s tím spojené a kdo nahradí vlastníku lesa případnou újmu. Ustanovení zvláštních předpisů zůstávají nedotčena.“

V rámci provedené metodické části této diplomové práce nebyla nalezeny záznamy o tom, že by analyzované správní orgány státní správy lesů ve sledovaném období vydaly rozhodnutí podle ustanovení těchto dvou §§

lesního zákona. I z tohoto důvodu jsou v kapitole 6. *Výsledky* uvedeny až na jejím konci.

7 Diskuse

Analýzou činnosti vybraných prvoinstančních orgánů státní správy lesů byla shrnuta jejich správní rozhodovací činnosti za poslední tři kalendářní roky. Zároveň je však nutné vést v patrnosti a uvědomovat si skutečnost, že ve všech analyzovaných případech není vydávání správních rozhodnutí podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) jedinou správní činností, kterou jsou tyto orgány, respektive jednotliví referenti, pověřeni.

Na všech čtyřech zainteresovaných městských úřadech pověřených výkonem činnosti státní správy lesů, vykonávají jejich pracovníci obvykle kumulované funkce. Praxe je taková, že společně s výkonem agendy státní správy myslivosti vykonávají zároveň státní správu myslivosti, státní správu rybářství, případně zastávají i funkce v rámci organizace svého odboru a jsou například vedoucími pracovníky.

Rozsah jejich povinností je tedy značný, zvláště pokud vezmeme v úvahu, že v rámci správní působnosti příslušné obce s rozšířenou působností vykonává svěřenou agendu, respektive agendy, jeden pracovník samostatně a je v mimořádných případech, jako je nucená dovolená, nemoc či se jedná o nového pracovníka, velmi těžce zastupitelný.

Zároveň je však neoddiskutovatelné, že v poměru k počtu vydaných správních rozhodnutí, který bylo celkově za zkoumané období 173, bylo proti těmto správním rozhodnutím podán minimální počet odvolání. Dle získaných dat byly podány celkem 4 odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu státní správy lesů, přičemž příslušný nadřízený orgán ve všech čtyřech případech správním řízením o odvolání potvrdil znění rozhodnutí, proti kterému byl podán odpor.

Přestože jsou orgány státní správy lesů velmi vytíženy, lze na základě zjištěných výsledků vyvozovat, že výkon státní správy jako takové je veden

správně a na dobré odborné úrovni. Pokud bychom však měli diskutovat délky trvání vedených správních řízení, lze se pozastavit nad mnohdy překročenými lhůtami stanovenými v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. V případech, kdy došlo k výrazným překročením 30denních správních lhůt byla tato skutečnost diskutována s jednotlivými správními orgány. V drtivě většině případů za tímto prodlením stála složitost celého správního řízení, kdy bylo obvykle nutné dožádat od účastníků řízení dodatečně doplnění žádostí a příloh, či nařizovat společné místní šetření. V mnou zkoumaném období nelze opomenout ani významný faktor, kterým byla celosvětová pandemie koronaviru SARS-CoV-2, která významnou měrou během let 2020 a 2021 poznamenala fungování celé společnosti.

K velmi obdobným závěrům ve věci průměrné délky trvání správních řízení došly ve svých diplomových pracích Ing. Jiří Pelc (2015) [37] i Ing. Jaroslav Maršík (2017) [38], kdy u správních řízení vedených podle vybraných ustanovení lesního zákona docházelo k překračování lhůt stanovených k vedení správních řízení stejně tak, jak se tomu ukázalo po provedené analýze mnou vybraných orgánů státní správy lesů.

Z celkové analýzy činnosti těchto správních orgánů tak lze jednoznačně za nejpalčivější problém ve fungování prvoinstančních orgánů státní správy lesů označit právě překračování lhůt stanovených pro vedení správních řízení. Dále je v tomto směru také vhodné posoudit, jaký vliv na výkon státní správy lesů může mít praktické prolnutí společně se samosprávou obcí. O oddělení státní správy lesů od samospráv pojednává Usnesení vlády České republiky ze dne 17. února 2020 č. 116 o Koncepci státní lesnické politiky do roku 2035. Toto usnesení na své straně 11 stanovuje „*Dlouhodobý cíl C*“, jehož bod č. 2 plánuje uskutečnění zásadní reformy státní správy lesů. Cílem opatření je zvýšit účinnost veřejné správy v oblasti lesnicko-dřevařského sektoru. Vymežit požadavky na její fungování, revidovat a nově upravit za účelem gesčního

sjednocení lesnicko-dřevařského sektoru. Oddělit státní správu lesů od samosprávy zřízením specializovaných lesních úřadů. [39]

Přestože mnohdy dochází nechtěným interakcím státní správy a samosprávy vy smyslu omezení plynulosti jednotlivých řízení a podobně, nejsem v tuto chvíli přesvědčen o nutnosti realizace úplného oddělení státní správy lesů od samosprávných celků. Tato nejistota pramení z představy jistého odtržení státní správy lesů dění kolem samosprávných celků a ve výsledku k náročnější komunikaci a nárustu administrativy.

7.1 Návrhy „de lege ferenda“

Součástí této diplomové práce je na základě analyzované situace vyhodnotit současný stav a nastavení lesního zákona a s ním souvisejících předpisů, a navrhnout úpravu budoucího znění ve smyslu *de lege ferenda*.

Dle získaných dat a vlastní praxe z výkonu činnosti správního orgánu jsem došel ke třem návrhům, které lze dle mého názoru považovat za jedny z nejpalcivějších a ze své podstaty nejvíce zpomalujících činností orgánů státní správy lesů. Na základě provedeného šetření a celkové analýzy rozhodovací činnosti vybraných prvoinstančních orgánů státní správy lesů, tak uvádím za účelem zefektivnění výkonu státní správy lesů návrhy na úpravu znění vybraných ustanovení lesního zákona.

7.1.1 Odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa – povinné náležitosti žádosti

Odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa je dle současně platné legislativy řízeno ustanoveními §§ 15-18 lesního zákona. Lesní zákon však přímo neupravuje povinné náležitosti, které by měla splňovat žádost o

odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa. Tyto náležitosti sice upravuje vyhláška Ministerstva zemědělství č. 77 z roku 1996, ale přímý odkaz na tuto v lesním zákoně chybí.

V praxi to znamená, že většina žádostí předložených správnímu orgánu není obsahově v pořádku a správní orgán musí vyzývat žadatele k jejímu doplnění, jelikož zdaleka ne všechny položky si je správní orgán schopen obstarat sám, jak mu ukládá v rámci správní ekonomie ukládá správní řád. Těmito kroky dochází k velké administrativní zátěži jednotlivých pracovníků státní správy lesů, ale i k nevyhnutelně neekonomickému vedení správního řízení – poplatky za doporučené doručování a podobně.

Ve smyslu *De lege ferenda* proto navrhuji úpravu znění současného zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v současném znění, takto: V ustanovení § 16 přidat před současný odstavec 2 odstavec nový tohoto znění: *„Ten, kdo podává žádost o odnětí nebo omezení předloží správnímu orgánu žádost včetně všech povinných příloh stanovených zvláštním právním předpisem. Pokud žádost nespĺňuje potřebné náležitosti a správní orgán bude nucen vyzvat žadatele k doplnění žádosti, bude správní orgán oprávněn žadateli uložit náhradu nákladů řízení dle zvláštních právních předpisů.“*

Uvedeným zněním by tak dle mého názoru došlo v první řadě k zákonné povinnosti předkládat správnímu orgánu pouze žádosti, které splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy, v tomto případě zmiňovanou vyhláškou, a zároveň by správní orgán byl kompetentní k uložení náhrad nákladů řízení v případě, kdy by žadatelem byla podána žádost zcela nevyhovující a podobně.

7.1.2 Odnětí nebo omezení pozemků plnění funkcí lesa – výpočet poplatku za odnětí a komplexní výpočet náhrad škod na lesních porostech

I tímto návrhem se dotknu problematiky spojené s ustanoveními, které upravují odnětí či omezení pozemků plnění funkcí lesa. Položkami vyhlášky č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa, jsou v ustanovení § 1 písm. f) a g) komplexní výpočet náhrad škod na lesních porostech a výpočet poplatku za odnětí. V praxi obvykle tyto výpočty finančních náhrad nechává žadatel zpracovat na své vlastní náklady znalcem v oboru lesního hospodářství a tyto následně předkládá správnímu orgánu společně s žádostí o odnětí či omezení pozemků plnění funkcí lesa.

Dle komentáře k lesnímu zákonu a vyhlášce číslo 77/1996 je však požadavek správního orgánu na předložení výpočtu vypracovaného znalcem v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, neboť žádný právní předpis neukládá vyhotovení komplexního výpočtu náhrad škod na lesních porostech a předpoklad zvýšených provozních nákladů a výpočet poplatků za odnětí ve formě znaleckého posudku. [40]

Osobně se domnívám, že správní orgán není ve většině případů odborně kompetentní ke stanovení komplexního výpočtu náhrad škod na lesních porostech a výpočtu poplatku za odnětí pozemků plnění funkcí lesa. Tato situace by měla dle mého názoru dvě možná řešení. Prvním z nich je vyžadování splnění určitě odborné způsobilosti a poskytování metodické pomoci příslušnému správnímu orgánu za účelem zajištění odborného stanovení finančních náhrad a poplatků spojených s odnětím či omezením pozemků plnění funkcí lesa.

Druhou cestu k řešení vidím v úpravě znění vyhlášky č. 77/1996 Sb., která je více než podstatnou právní úpravou správních řízení o odnětí či

omezení pozemků plnění funkcí lesa dle lesního zákona. Nové znění vyhlášky č. 77/1996 Sb., o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa, navrhuji takto: Současné ustanovení § 1 bude rozděleno do dvou samostatných odstavců. První z odstavců obsahuje současné vymezení náležitostí žádosti o odnětí či omezení. Druhý odstave bude přidán v tomto znění: *„Zpracování komplexního výpočtu náhrad škod na lesních porostech a předpokladu zvýšených provozních nákladů, a výpočtu poplatku za odnětí dle ustanovení § 1 odst. 1 písmen f) a g) bude zajištěn na vlastní náklady žadatele příslušným znalcem v oboru lesního hospodářství.“*

Tímto právním předpisem bychom předešli konání, které by bylo v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a zároveň bychom jasně stanovili, kdo je kompetentním zpracovatelem těchto dvou výpočtů náhrad za odnětí či omezení lesních pozemků.

7.1.3 Rozhodování v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa - § 3 odst. 3 lesního zákona

Z dat získaných při analýze činnosti prvostupňových orgánů státní správy lesů vyplývá, že druhou největší část rozhodnutí vydávaných orgány státní správy lesů jsou jednoznačně rozhodnutí podle § 3 odst. 3 lesního zákona v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa – 70 rozhodnutí z celkového počtu 173.

Ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona je dle mého názoru velmi strohé až nedostatečné. Jediné, co se z jeho znění dozvídáme je, že v pochybnostech rozhoduje orgán státní správy lesů. Nedožíváme se však, dle jakých kritérií posuzovat, zda se jedná o pochybnosti nebo je nutno využít institutu odnětí pozemkům plnění funkcí lesa (rozhodnutí o odnětí či omezení lesní půdy jsou dle zjištěných dat těmi vůbec nejčastějšími). Tyto skutečnosti a podklady pro

vedené správní řízení si správní orgán musí vyvodit ze zbylého znění lesního zákona a pečlivě studovat judikáty vydané v souvislostech právě s ustanovením § 3 odst. 3 lesního zákona. V praxi to znamená, že ve spojení s početností těchto řízení je vedení správních řízení o rozhodnutí v pochybnostech velmi výraznou zátěž správního orgánu nejen po stránce administrativní, ale jsou tato řízení velmi náročná z pohledu časové náročnosti.

Dle mého názoru podloženého výše zmíněnými daty a praktickou zkušeností z výkonu státní správy lesů navrhuji komplexní úpravu znění § 3 odst. 3 lesního zákona ideálně vytvořením a formulováním zcela nového § (pro praktické účely jej označme jako §3a), kterým by bylo ošetřeno, které situace lze řešit v pochybnostech a které nikoliv. Jako zvláště důležité mi přejde, aby ustanovením nového § 3a lesního zákona byla upravena doba, od které lze odlesněné či zastavěné lesní pozemky vyřadit v katastru nemovitostí z druhu pozemku *lesní pozemek* v pochybnostech. Současný výklad tento termín stanovuje na dobu před nabytím účinnosti lesního zákona z roku 1960. Přesto si myslím, že je vhodné, aby tuto lhůtu přímo upravoval platný lesní zákon.

Ve smyslu *De lege ferenda* navrhuji následující úpravu a znění: V ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona bude k současnému znění připojen dovětek: „...rozhoduje orgán státní správy lesů podle ustanovení § 3a lesního zákona.“ Následně bych mezi aktuálně platné §§ 3 a 4 lesního zákona vložil nový § 3a jehož znění by mohlo být následující:

„§ 3a

Řízení v pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa

- (1) O tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa rozhoduje v pochybnostech orgán státní správy lesů příslušný dle zvláštních právních předpisů.*
- (2) Žádost o odnětí podává správnímu orgánu výhradně vlastník dotčených pozemků.*

- (3) *V případě trvalých staveb umístěných na lesním pozemku bez vědomí orgánu státní správy lesů, je nutné doložit prokazatelně jejich umístění na dotčeném lesním pozemku před rokem 1960.*
- (4) *V žádosti o rozhodnutí v pochybnostech o tom, zda se jedná o pozemky určené k plnění funkcí lesa žadatel uvede:*
- a. Podrobný popis situace*
 - b. Odůvodnění žádosti*
 - c. Mapový zákres situace do katastrální mapy*
 - d. Prokazatelně a vhodným způsobem doloží umístění stavby na dotčeném lesním pozemku před rokem 1960*
- (5) *Orgán státní správy lesů rozhodnutí v pochybnostech o tom, zda se jedná o pozemky určené k plnění funkcí lesa nevydá, pokud by z tohoto plynulo zjevné ohrožení okolních lesních porostů, případně prokazatelně hrozilo významné omezení budoucího lesnického hospodaření na okolních lesních pozemcích. „*

Věřím, že uvedený návrh znění lesního zákona ve věci rozhodování v pochybnostech o tom, zda se jedná o pozemky určené k plnění funkcí lesa, by zcela zásadně mohl zjednodušit výklad této problematiky a určit přímější směr vedení těchto správních řízení ku prospěchu činnosti orgánů státní správy lesů.

Druhou variantou, jak vnést výše navržené znění a jejich účinky do správní praxe, by mohlo být vytvoření prováděcího předpisu k lesnímu zákonu, který by těmito kroky upravoval správní řízení vedená prvoinstančními orgány státní správy lesů ve věci rozhodování v pochybnostech dle současného ustanovení § 3 dost. 3 lesního zákona.

8 Závěr

Dle provedené analýzy rozhodovací činnosti prvoinstančních orgánů státní správy lesů lze tuto hodnotit jako relativně velmi obsáhlou, avšak úspěšnou. Vzhledem k celkovému počtu 173 vydaných rozhodnutí čtyřmi různými orgány státní správy lesů za období tří let, byly z tohoto počtu napadeny odvolání pouze 4 rozhodnutí, a ve všech případech bylo v odvolacím řízení nadřízeným správním orgánem potvrzeno stanovisko a znění rozhodnutí vydané prvostupňovým orgánem státní správy lesů.

Přestože lze takto vydávaná rozhodnutí hodnotit po obsahové stránce jako zdařilá (za předpokladu, že budeme brát jako markant „zdařilosti“ počet odvolacích řízení směřovaných proti těmto rozhodnutím), z uvedeného šetření vyplynula jistá neflexibilita správních orgánů ve vedení jednotlivých správních řízení. Tato neschopnost pružně reagovat na nastalé situace dle mého pozorování nepramení toliko z nečinnosti nebo neschopnosti jednotlivých orgánů vykonávajících státní správu lesů, jako spíše ze skutečnosti, že nyní platné právní předpisy upravující správu lesních pozemků v čele se zákonem č. 289 z roku 1995, potřebují komplexní a smysluplnou úpravu, aby odpovídaly standardům dnešní doby, která od devadesátých let i v oblasti lesnictví výrazně pokročila.

9 Seznam literatury

[1] BERANOVÁ, Magdalena a KUBAČÁK, Antonín: Dějiny zemědělství v Čechách a na Moravě. Praha 2010, s. 15; NEKUDA, Vladimír: Morava ve středověku. Brno 1997, s. 22.

[2] OLIVA, Jiří a Michal HRIB. Lesnická politika: Texty přednášek pro Fakultu lesnickou a dřevařskou v Praze [online]. Praha: ČZU, 2012 [cit. 31.3.2022].

[3] BOUKAL, Jan. Maiestas Carolina. 700 let Karel IV. Zkladatel Karlovy univerzity [online]. online, 2016, 9.2.2016 [cit. 2022-03-31]. Dostupné z: <https://karel700.cuni.cz/KAREL-65.html>

[4] OLIVA, Jiří a Michal HRIB. Lesnická politika: Texty přednášek pro Fakultu lesnickou a dřevařskou v Praze [online]. Praha: ČZU, 2012 [cit. 31.3.2022].

[5] OLIVA, PH.D., Ing. Jiří. Česká republika má nejpřísnější lesní právo v Evropě. Lesnická práce. 2004, 83(3), 9-11. [cit. 31.3.2022] Dostupné z: <https://www.lesprace.cz/casopis-lesnicka-prace-archiv/rocnik-83-2004/lesnicka-prace-c-5-04/ceska-republika-ma-nejprisnejsi-lesni-pravo-v-evrope>

[6] FOLTÁNEK, Vladimír. Lesní školkařství v České republice - od historie k současnosti. Praha: Národní zemědělské muzeum, s.p.o., 2016. ISBN 978-80-86874-70-8. [cit. 31.3.2022] Dostupné online: <https://www.nzm.cz/file/501603b11228217324c092cd9a6e8c56/15746/lesni%20skolkarstvi.pdf>

[7] PÁVKOVÁ, Vendula. 5. Konference Naše příroda: Lesy aneb "Jak se do lesa volá". Olomouc: Solen, 2019, 4 - 8. ISBN 978-80-7471-290-6. Str. 8 [cit. 31.3.2022] Dostupné online: https://konferencepriroda.cz/uploads/napr_05_19-ab.pdf

[8] LENOCH, Josef Ing. DĚJINY LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A DŘEVOZPRACUJÍCÍHO PRŮMYSLU. Brno: Mendelova Univerzita, 2014, str. 54 [cit. 31.3.2022] Dostupné online: https://akela.mendelu.cz/~xcepl/inobio/skripta/Dejiny_lesniho_hospodarstvi_a_drevozpracujiciho_prumyslu_2014_03_31.pdf

[9] OLIVA, Jiří a Michal HRIB. Lesnická politika: Texty přednášek pro Fakultu lesnickou a dřevařskou v Praze [online]. Praha: ČZU, 2012 [cit. 31.3.2022].

[10] Ústav pro hospodářskou úpravu lesů: Historie a tradice myslivosti [online]. 2017 [cit. 2022-03-31]. Dostupné z: <http://www.uhul.cz/mapy-a-data/360-portal-myslivosti/myslivost-obecne/718-historie>

[11] JARSKÝ, Vilém, Michal HRIB, Marcel RIEDL, Roman DUDÍK, Kateřina VENTRUBOVÁ a Luděk ŠIŠÁK. Forest Land Ownership Change in Europe: COST Action FP1201 FACESMAP Country Reports. 1. Austria: European Forest Institute Central-East and South-East European Regional Office, 2015. ISBN 978-3-900932-26-8. Dostupné také z: <http://facesmap.boku.ac.at/library/countryreports> [cit.31.3.2022]

[12] Who owns our forests? Forest ownership in the ECE region. Geneva Timber and Forest Study Papers. United Nations, 2020, 196 pp. ISBN 9210048288 [online]. Dostupné z: <https://unece.org/fileadmin/DAM/timber/publications/SP-43.pdf> [cit.31.3.2022]

[13] JARSKÝ, Vilém, Michal HRIB, Marcel RIEDL, Roman DUDÍK, Kateřina VENTRUBOVÁ a Luděk ŠIŠÁK. Forest Land Ownership Change in Europe: COST Action FP1201 FACESMAP Country Reports. 1. Austria: European Forest Institute Central-East and South-East European Regional Office, 2015. ISBN 978-3-900932-26-8. Dostupné také z: <http://facesmap.boku.ac.at/library/countryreports> [cit.31.3.2022]

- [14] MATULA, Miloš. Reforma územní veřejné správy v České republice : Širší kontext reformy územní veřejné správy [online]. 2001 [cit. 2.4.2022]. Dostupný z WWW: <http://www.europeum.org/disp_article.php?aid=413>
- [15] Veřejná správa v České republice. 2., rozš. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, Úsek pro reformu veřejné správy (str. 8), 2005. ISBN 80-239-4709-5. [cit. 1.4.2022]
- [16] PÁNKOVÁ, Markéta a Jiří MAREK, ed. Reforma veřejné správy v České republice. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2003. ISBN 80-239-0225-3. [cit. 1.4.2022]
- [17] Veřejná správa v České republice. 2., rozš. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, Úsek pro reformu veřejné správy (str. 10-11), 2005. ISBN 80-239-4709-5. [cit. 1.4.2022]
- [18] Veřejná správa v České republice. 2., rozš. vyd. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, Úsek pro reformu veřejné správy (str. 11), 2005. ISBN 80-239-4709-5. [cit. 1.4.2022]
- [19] Matula, M. (2006): Systémový problém územní veřejné správy, Veřejná správa, Roč. 17, č. 6, s. 24-25
- [20] OLIVA, Jiří a Michal HRIB. Lesnická politika: Texty přednášek pro Fakultu lesnickou a dřevařskou v Praze [online]. Praha: ČZU, 2012 [cit. 10.4.2022].
- [21] Databáze Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů, Porostní plocha ORP Mnichovo Hradiště v roce 2020, [cit. 1.4.2022], Dostupné online: <https://eagri.cz/public/app/uhul/SIL/sil-d5.cshtml>
- [22] Charakteristika obvodu obce s rozšířenou působností TURNOV. Český statistický úřad: Krajská správa ČSÚ v Liberci [online]. online, 2021 [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xl/charakteristika_spravniho_obvodu_tu

[23] BERAN, Luboš, Hana BLÁHOVÁ, Věra BOUZKOVÁ, et al. Lesy & myslivost v Libereckém kraji (str. 22). Liberec: Liberecký kraj, 2017. ISBN 978-80-907042-0-6.

[24] Charakteristika správního obvodu obce s rozšířenou působností SEMILY. Český statistický úřad: Krajská správa ČSÚ v Liberci [online]. online, 2021 [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xl/charakteristika_spravniho_obvodu_sm

[25] BERAN, Luboš, Hana BLÁHOVÁ, Věra BOUZKOVÁ, et al. Lesy & myslivost v Libereckém kraji (str. 22). Liberec: Liberecký kraj, 2017. ISBN 978-80-907042-0-6.

[26] Charakteristika správního obvodu obce s rozšířenou působností JILEMNICE. Český statistický úřad: Krajská správa ČSÚ v Liberci [online]. online, 2021 [cit. 2022-04-01]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xl/charakteristika_spravniho_obvodu_jil

[27] BERAN, Luboš, Hana BLÁHOVÁ, Věra BOUZKOVÁ, et al. Lesy & myslivost v Libereckém kraji (str. 22). Liberec: Liberecký kraj, 2017. ISBN 978-80-907042-0-6.

[28] DROBNÍK, J., DVOŘÁK, P. Lesní zákon: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-3-30]. ASPI_ID KO289_1995CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X, Odkaz: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/43000/1/2>

[29] VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář (str. 421). Praha: BOVA POLYGON, 2006. ISBN 80-7273-134-3.

[30] DROBNÍK, J., DVOŘÁK, P. Lesní zákon: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-3-30]. ASPI_ID KO289_1995CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X. Odkaz: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/43000/1/2>

- [31] Rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 30 Ca 302/2002-107 ze dne 6. 10. 2005. Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 1539/2008 Sb. NSS, sešit 4/2008 k pojmu pozemek nevhodné velikosti k § 12 odst. 3 lesního zákona
- [32] DROBNÍK, Jaroslav. Lesní zákon: komentář. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-425-3.
- [33] VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář (str. 89). Praha: BOVA POLYGON, 2006. ISBN 80-7273-134-3.
- [34] DROBNÍK, J., DVOŘÁK, P. *Lesní zákon: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-3-30]. ASPI_ID KO289_1995CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.*
- [35] DROBNÍK, Jaroslav. Lesní zákon: komentář (str. 60). Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-425-3.
- [36] DROBNÍK, Jaroslav. Lesní zákon: komentář (str. 136). Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-425-3.
- [37] PELC, Jiří. Analýza činnosti prvostupňového orgánu státní správy lesů zejména s ohledem na údaje a vedení lesní hospodářské evidence. Praha, 2015. Diplomová práce. Česká zemědělská univerzita v Praze.
- [38] MARŠÍK, Jaroslav. Analýza činnosti vybraných místně příslušných prvostupňových orgánů státní správy lesů se zaměřením na rozhodovací činnost v regionu Jihočeského kraje. Praha, 2017. Diplomová práce. Česká zemědělská univerzita v Praze.
- [39] USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 17. února 2020 č. 116 o Koncepci státní lesnické politiky do roku 2035. In: . Praha, 2020, číslo 116. Dostupné také z:

https://eagri.cz/public/web/file/646382/Koncepce_statni_lesnicke_politiky_do_roku_2035.pdf

[40] DROBNÍK, J., DVOŘÁK, P. Lesní zákon: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-4-3]. ASPI_ID KO289_1995CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

Odkaz: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/43000/1/2>

10 Obrazová příloha

[Obrazová příloha č. 1] Hustoles, Mapa malých okresů (obvody obcí s rozšířenou působností) České republiky (vytvořeno podle vzoru okresů), 9.4.2011, [cit. 1.4.2022] dostupné online: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4d/ORP.PNG>

[Obrazová příloha č. 2] Hustoles, Mapa malých okresů (obvody obcí s rozšířenou působností) České republiky (vytvořeno podle vzoru okresů), 9.4.2011, [cit. 1.4.2022] dostupné online: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4d/ORP.PNG>

11 Seznam grafů a tabulek

11.1 Seznam tabulek

Tabulka č.1 – Charakteristika ORP Mnichovo Hradiště

Tabulka č.2 – Charakteristika ORP Turnov

Tabulka č.3 – Charakteristika ORP Semily

Tabulka č.4 – Charakteristika ORP Jilemnice

Tabulka č. 5 – Celkový souhrn možných ukazatelů ovlivňujících rozhodovací činnost

Tabulka č.6 – počty rozhodnutí k jednotlivým §§ LZ

Tabulka č. 7 – rozložení počtu vydaných rozhodnutí dle ORP

Tabulka č. 8 - rozložení počtu vydání správních rozhodnutí dle ORP za vybrané roky

Tabulka č. 9 – Sumarizace dat k ustanovení § 3 odst. 3 lesního zákona

Tabulka č. 10 – Sumarizace dat k ustanovení § 3 odst. 4 lesního zákona

Tabulka č. 11 – sumarizace dat k ustanovení § 12 odst. 3 lesního zákona

Tabulka č. 12 – sumarizace dat k ustanovení §§ 15-18 LZ

Tabulka č. 13 – sumarizace dat k ustanovení § 20 odst. 5 lesního zákona

Tabulka č. 14 – Sumarizace dat k ustanovení § 32 odst. 2 lesního zákona

Tabulka č. 15 – Sumarizace dat k ustanovení § 33 odst. 5 lesního zákona

Tabulka č. 16 – Sumarizace dat k ustanovení § 34 odst. 4 lesního zákona

Tabulka č. 17 – Sumarizace dat k ustanovení § 37 odst. 2 lesního zákona

Tabulka č. 18 – Sumarizace dat k ustanovení § 37 odst. 6 lesního zákona

11.2 Seznam grafů

Graf č. 1 - Who owns our forests? Forest ownership in the ECE region

Graf č. 2 – Počet vydaných rozhodnutí za zkoumané období dle ORP

Graf č. 3 – sumarizace charakteristik studovaných ORP

Graf č. 4 – grafické znázornění sumarizovaných dat § 3 odst. 3 lesního zákona

Graf č. 5 – Grafické znázornění sumarizovaných dat § 3 odst. 4 lesního zákona

Graf č. 6 – grafické znázornění sumarizovaných dat § 12 odst. 3 lesního zákona

Graf č. 7 – grafické znázornění sumarizovaných dat k §§ 15-18 LZ

Graf č. 8 – Koláčový graf – procentuální zastoupení vydaných rozhodnutí dle lesního zákona

Graf č. 9 – grafické znázornění dat § 20 odst. 5 lesního zákona

Graf č. 10 – Grafické znázornění dat § 32 odst. 2 lesního zákona

Graf č. 11 – Grafické znázornění dat § 33 odst. 5 lesního zákona

Graf č. 12 – Grafické znázornění dat § 34 odst. 4 lesního zákona

Graf č. 13 – Grafické znázornění dat § 37 odst. 2 lesního zákona

Graf č. 14 – Grafické znázornění dat § 37 odst. 6 lesního zákona

12 Přílohy

Dotazník - Diplomová práce - Tomáš Vedral												
název ORP / Rok:												
§§ IZ	Stručný popis řešené problematiky	Počet vydaných rozhodnutí	Pořadí	Z vlastního podnětu /	Žádost podána dne	Řízení zahájeno	Rozhodnutí vydáno	Nabytí právní moci	Vzal se práva na odvolání	Výsledek řízení	Opravné řízení? Případný	Poznámky dotazovaného
§ 3 odst. 3	Rozhodnutí v pochybnostech											
§ 3 odst. 4	Prohlášení pozemku za PUPFL											
§ 12 odst. 3	Dělení lesních pozemků, při které výměra klesne pod 1 ha											
§ 17 odst. 1	Odnětí nebo omezení PUPFL do 1 ha											
§ 20 odst. 4	Povolení výjimky ze zákazu											
§ 20 odst. 5	Stanovení podmínek ke konání organizovaných akcí											
22 odst. 1 a 2	uložení opatření k zajištění bezpečnosti											
§ 32 odst. 2	Uložení opatření v případech mimořádných okolností											
§ 33 odst. 5	Výjimky ze zákazu provádět těžbu v porostech mladších 80 let											
§ 34 odst. 4	o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích											
§ 37 odst. 2	Udělení licence OIH											
§ 37 odst. 6	pověření OIH											
§ 51 odst. 1	Uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků											
§ 57	Nezbytná opatření k odvrácení hrozícího nebezpečí											

Příloha č. 1 – Dotazníkový formulář pro ORP